

Ponedjeljak, 13. novembar 2006.

Svedok Miodrag Panić

Svedok Milivoje Simić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.15 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Oprostite. Mislio sam da ćete prvo... da pozovete svedoka. Ali kad ste mi dali reč, samo dve kratke stvari. Jednu temu bih ja pokrenuo nezavisno od ovog svedoka. Ali bih voleo kada gospodin Moore bude u sudnici, pa pošto je on, kol'ko ja znam, za sledećeg svedoka, onda bih mogli, kada završimo sa ovim ispitivanjem gospodine Panića, da samo prodiskutujemo jednu temu. Druga stvar – ja znam da vi vodite, a možda kol'ko i ja, a ja isto vrlo vodim vremena, odnosno ra... vodim računa o trajanju saslušavanju ovog svedoka i svih svedoka; meni je gospodin Weiner rekao da misli da će otprilike još jedan sat da ispituje. Ja sam svedoka u glavnom svedočenju ispitivao 10 minuta manje jedan dan. To znam da sam tako ja gledao, a ne znam kako se računa Vasićevo ispitivanje? Meni to deluje kao prilično unakrsno ispitivanje, pa bi u tom smislu... Ja sam inače svojevremeno za ovog svedoka predvideo tri i po dana, tako da smo još u tom okviru, ali bih molio da se ima u vidu da, ako možemo zbog sledećeg svedoka, da ipak budemo racionalni sa završetkom gospodina Panića. Ja ću sigurno imati isto dosta re-directa, pa zbog toga. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, pokrenuli ste temu koja nam leži na srcu. Mi takođe strogo vodimo računa koliko je vremena potrošeno sa pojedinim svedokom i ljudi nastoje da iskoriste što više mogu vremena, tako da se bojim da Počećemo da zaostajemo ako se to dogodi. Moraćemo da pripazimo da ne to ne potraje predugo. Uvek postoji i druga stvar na koju može da se obrati pažnja kod činjenica, jer postoje bar tri različite verzije kod svake činjenice. Za većinu njih može da se kaže da neće biti presudne u ovom predmetu. Dakle, moramo da pripazimo da se bavimo bitnim stvarima i da to uradimo u okviru zadatog vremena, pa će to da nam omogući da završimo s izvođenjem dokaza u predviđenom vremenu za ovaj predmet. Gospodine svedoče, da vas podsetim da ste dali svečanu izjavu na početku i da je ona još uvek na snazi. Gospodine Weiner, nadam se da vas je ovo motivisalo da završite što brže?

TUŽILAC WEINER: Svakako ću da se potrudim, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Dobro.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER – NASTAVAK

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, hteo bih da... dobar dan pre svega.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hteo bih da se vratimo na jednu temu o kojoj smo govorili prošle nedelje a tiče se "Ovčare", a na osnovu odgovora koje ste dali, hteo bih da se vratim na nekoliko stvari. Rekli ste da ste stigli na "Ovčaru" i da ste ostali tamo otprilike između 15 minuta i pola sata?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Petnaestak minuta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. I posle toga ste rekli da... naveli ste... otprilike u koliko ste sati stigli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je to bilo negde oko 15.00 časova.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste da ste otprilike u 15.30 časova se videli sa pukovnikom Mrkšićem?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, mislite da ste otprilike od 14.45 do 15.00 časova proveli vreme na "Ovčari"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Na "Ovčari" sam proveo petnaestak minuta. Ostalo vrijeme je bilo u putu... ili u kasarni.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A da li ste možda na "Ovčari" bili od 15.00 časova do 15.15 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa znate, to je bilo dosta davno. Ja sad ne mogu o tom vremenu. Znači, bio sam petnaestak minuta. A stvarno nešto preciznije, teško je sada iz ove pozicije.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, čuli smo svedočenje u ovom predmetu da su autobusi stigli oko 14.00 časova - 7.703 je broj stranice na kojoj je to rečeno - da je premlaćivanje trajalo oko sat do sat i po vremena, a to piše na stranici 5.018. Na osnovu onoga što ste vi rekli, vi ste morali da budete prisutni kada je došlo do premlaćivanja?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio. Ja sam došao na kraju, kad su već autobusi okretali i vraćali se nazad u kasarnu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste rekli u svedočenju da vam je pukovnik Vojnović rekao da je bilo premlaćivanja ljudi dok su prolazili kroz špalir. Da li se slažete sa tim da vam niko drugi nije o tome govorio?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Vojnović mi je tu u kratkim crtama nešto o tome rekao, a mnogo više mi je rekao na Vojnom sudu i posle na svedočenju... u procesu u Beogradu - na Specijalnom sudu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali pukovnik Vojnović je jedina osoba koja vam je govorila o tom špaliru? Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U petak ste na stranica 14.464 rekli da je taj špalir bio iskorišćen da se podmire računi, a posle toga ste dali detaljan opis onoga što vam je pukovnik Vojnović ispričao. Na stranici 14.466 rekli: "Špalir je iskorišćen kao način za identifikaciju. Šta je tu tačno?"

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, ljudi su hteli da vide ko je na suprotnoj strani. Hteli su nekog da prepoznaju; i bilo je pokušaja da se... da se u neku ruku revanširaju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da nikad u životu niste čuli da se špalir koristi za identifikaciju ljudi, pre vašeg svedočenja u petak?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne, nije to bila klasična identifikacija, nego tu je bilo ljudi koji su, bar ono što je meni Vojnović rekao, pokušali da prepoznaju, jer im je neko od ovih ubio nekog od člana porodice na najbrutalniji način. I onda... oni su u svakom slučaju tražili način da nekog prepoznaju ko im je to učinio.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li biste se složili gospodine da pre vašeg svedočenja nikad u životu niste čuli za nešto što se zove identifikacija u špaliru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa niti bih se složio, niti bih to prihvatio kao način identi... identifikacije. Možda je smisao... smisao izgovorenih riječi drukčiji, a... suština mislim da je tu negde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li znate da je pukovnik Vojnović negirao da vas je ikada video na "Ovčari": To piše na stranicama 8.842 i 8.946 izjave?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa on ako je to izjavio, mislim da je to njegovo zapažanje. Ne verujem da je mogao da me zaboravi. Ali, mi smo se sreli i... ja imam svedoke koji mogu posvedočiti da smo se sreli na "Ovčari".

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pukovnik Vojnović je svedočio da vas je video na suđenju u Beogradu i da je bio iznenađen kada ste mu rekli da ste i vi bili tamo. To je tada bio prvi put da je on tako nešto čuo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, možda... možda je vreme učinilo svoje, možda je stvarno zaboravio, ili je možda čovek bio u nekakvom drugom problemu? Evo... ako treba, ja vas mogu uputiti na ljude koji mogu posvedočiti?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ako o špaliru niste saznali od pukovnika Vojnovića, mogli ste o tome samo na još jedan način da saznate, a to je tako što ste sami to videli. Vi ste bili prisutni za vreme tih premlaćivanja, zar to nije tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Vi imate pravo da tako zaključite, ali tako ne stoji. Znači, ja nisam bio tamo u vrijeme premlaćivanja, to je jedna činjenica. Druga, ja sam se tamo sreo sa pukovnikom Vojnovićem, s kojim sam porazgovarao i izneo sam ovde o čemu smo pričali. Ponavljam, ja mogu navesti imena lica koja su još bila tamo?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Idemo dalje. Vi ste dva dana svedočili u kancelariji Tužilaštva (OTP, Office of the Prosecutor). Da li se sećate toga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se sećate da to nije bilo u kancelarijama ICTY, nego je sva tri dana to bilo u Domu Vojske Jugoslavije. Da li se sećate toga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A Dom VJ pripada JNA, da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Prvo ste se u julu našli sa njima dva dana i dali izjavu, a niste potpisali englesku verziju kada ste završili, zato što ste hteli da je ponovo pročitate na srpskom jeziku. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I... ispunjena vam je želja, i ono što ste rekli je prevedeno na srpski, pa su se pet nedelja kasnije vratili i pokazali vam izjavu na srpskom jeziku. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: 1. septembra 2005. godine sastali ste se sa dvojicom ljudi iz kancelarije Tužilaštva i sa prevodiocem. Da li se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ako je to bilo kad sam potpisivao?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Onda da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I da li se sećate kada su vam prvi put pokazali dokument da ga pregledate, niste samo na brzinu preleteli pogledom, nego ste satima čitali izjavu. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa čitao sam, ne baš satima ali čitao sam, dok sam je pročitao. Jer bilo je... bilo je stotinu odgovora, a pitanja je bilo tri puta više.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se sećate da ste dva do tri sata čitali izjavu? Zar to nije tačno, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I da li se sećate da ste uneli ispravke gotovo na svakoj stranici tog dokumenta?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa jeste. Zato što je bilo i ovaj... suštinskih, bilo je stilskih, bilo je štamparskih, bilo je jezičkih, i to smo zajedno korigovali. A ostalo je još. Evo, sad ponovo kad bismo čitali, i dalje ima. Ali... dokument prihvatam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hteo bih sada da vam pokažem englesku verziju sa ispravkama i hteo bih da pokažem časnom Sudu koliko je mnogo ispravaka bilo. Gospodine, želim samo ovo da vam pokažem. Kada ste dali izjavu na srpskom, ispravke su bile unete na engleskom, i samo želim da vam pokažem koliko je mnogo bilo tih ispravki. Rekli ste da ste prihvatili dokument u celini, ali samo želim da vam pokažem...

pokažem časnom Sudu koliko korekcija ste napravili. Ako pogledate drugu stranicu – ima ih nekoliko, jer su morali da promene i englesku verziju kada ste vi promenili srpsku verziju. Na trećoj stranici ima mnogo ispravaka. Da li vidite to?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite takođe na trećoj stranici paragraf broj 14 gde se vidi vreme: 9.40 časova. S leve strane paragrafa 14?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi se sećate svih tih korekcija koje su napravljene, veliki broj njih je napravljen, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da. To nije sporno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Idemo na četvrtu stranicu. Ponovo i ovde vidimo mnogo ispravaka, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I kod paragrafa 17, levo na margini piše vreme 9.51 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I sve te ispravke ste uneli zato što ste hteli da ispravka bude tačna i verodostojna, istinita, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, jer ja ne govorim engleski i onda stvarno smo to zajednički uradili. Mislim da je to rađeno u najboljoj nameri.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. A na sledećoj, petoj stranici, ponovo vidimo mnogo ispravaka. Vidite da je opet bilo dosta ispravaka? A kod paragrafa 23, vidimo vreme 10.02 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ponovo vam kažem da su te ispravke unešene zato što ste vi hteli da ova izjava bude tačna, zar to nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A na stranici broj 6 ima samo nekoliko ispravaka. Stranica 7 takođe ima samo nekoliko ispravaka, ali piše vreme kod paragrafa 35 - 10.26 časova. Stranica broj 8 nema ispravki, ali piše vreme - 10.30 časova.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na stranici broj 9 ima samo dve ispravke. A ako pogledamo stranicu broj 11... izvinite, 10, 11, samo nekoliko ispravki. Da li je to tačno gospodine? Samo po nekoliko ispravki na svakoj stranici?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na vrhu stranice broj 11, odmah iznad paragrafa 56 piše 10.40 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste počeli i 9.00 časova sa tim krugom razgovora? Da li se sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, već je prošlo sat i 40 minuta u tom trenutku kada je ovo unešeno. Ako pređemo na stranicu broj 12, vidimo još nekoliko ispravki?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Jedan red ste precrtali; u paragrafu 64 ste precrtali poslednji red, zar ne? Ili je to u engleskoj verziji precrtano?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Tako stoji.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Na stranici broj 13 ima nekoliko ispravki, na stranici 14 nema ispravki. Na stranici broj 15 ima nekoliko ispravki?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, promenili ste... u paragrafu broj 79 uneli ste promenu. Na početku je pisalo: "Nije bilo civilne policije u Vukovaru pre 20. novembra 1991. godine, niti bilo koje druge javne civilne službe koja je funkcionisala". Vi ste to promenili i u novom paragrafu piše u poslednjoj rečenici: "Nemam saznanja da je u Vukovaru pre odlaska Gardijske motorizovane brigade 24. novembra 1991. godine, postojala civilna policija ili neka civilna javna služba koja ja funkcionisala". Da li se sećate te promene?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. I mogla bi ostati i jedna i druga verzija, jer ne menja se suština.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I vidite na ovoj strani... da je nekoliko izmena uneto na ovoj stranici, većinom... u poslednja tri paragrafa ima puno korekcija. To je na stranici broj 15?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A na stranici broj 16 u paragrafu 80, precrtali ste ceo deo koji je na vrhu stranice 16, izbacili ste ceo taj deo. Ako pogledate verziju na srpskom, taj dugački paragraf je pretvoren u vrlo kratak paragraf koji se sastoji samo od par rečenica. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada, takođe na stranici... izvinite, na stranici 16 stoje dva vremenska unosa: 10.23... izvinite, 11.23 časova i 11.31 časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: 10.23.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. I ispod toga 11.31časova?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na sledećoj stranici ima nekoliko izmena, to je stranica broj 17?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na stranici broj 18 ima dosta promena. U paragrafu 92 promenili ste poslednju rečenicu u tom paragrafu. Na početku je stajalo "Da je Vojnović povukao..." nešto "...vojnu policiju bez odobrenja..." - prvo je pisalo TO, a onda je prepravljeno u vojnu policiju. Dakle, piše: "Da je Vojnović povukao svoju vojnu policiju bez Mrkšićevog odobrenja, onda bi to predstavljalo kršenje propisa". A vi ste to promenili u: "Moguće je da je neko povukao vojnu policiju 80. motorizovane brigade bez Mrkšićevog odobrenja, ali bi to onda predstavljalo kršenje propisa". Da li se sećate da ste uneli tu izmenu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, zato što je ovde suštinski... ovo nije bila policija TO, ovo je bila policija 80. brigade. I tu je bila greška, a suština je ista. Znači, ne može niko povući policiju bez odobrenja komandanta brigade, odnosno njegovog pretpostavljenog starešine.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I konačno, na stranama 19. i 20. nema nikakvih promena?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I rekli ste, pošto ste završili sa tim, na stranici 7 ste rekli, da ste prihvatili taj dokument u celini?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Prihvatio sam i potpisao sam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U stvari, pošto su unete sve te promene, predata vam je nova verzija da je potpišete, nakon što su unete sve te promene?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I taj dokument je bio na srpskom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I pošto ste to pročitali, čak ste na stranici broj 4 te verzije uneli promenu, to je u poslednjoj potpisanoj verziji izjave. Da li imate to, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste još jednu izmenu uneli u vašu konačnu...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: ...U finalnu verziju?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nebitno, ovo je samo, ovaj, naziv.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Posle toga ste potpisali svaku stranicu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Potpisali ste prvu i poslednju stranicu tog dokumenta?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na drugoj stranici ste potpisali prvi paragraf gde kažete da izjavu dajete dobrovoljno i da "ću opisati sve što znam po mom najboljem znanju i sećanju"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, molim vas da sada okrenete stranicu broj 18, paragraf 72? Da li imate to ispred sebe, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Imam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Pročitaću vam: "Nije bilo uobičajeno da se odgovornost za operaciju evakuacije poveri organu bezbednosti. Ali ja pretpostavljam da je Mrkšić postavio tu majora Šljivančanina zbog važne uloge organa bezbednosti u ovoj operaciji. Šljivančanin nije bio odgovoran samo za selekciju zarobljenika, nego je komandovao celokupnom evakuacijom ljudi u Sremsku Mitrovicu. Ovo je podrazumevalo da je Šljivančanin mogao da izdaje naređenja vojnoj policiji ili bilo kojoj drugoj jedinici koja je učestvovala u operaciji". Gospodine, vi ste to rekli? Vi ste to izjavili istražiteljima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I pošto ste to rekli, ne samo što ste rekli, vi ste se i potpisali ste na kraju te stranice?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I rekli ste ne samo da je Šljivančanin bio odgovoran za celu operaciju, već nastavljate u sledećem paragrafu 73, koji je odmah iza. Da li imate taj paragraf ispred vas?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kažete: "Mislim da je Šljivančanin otišao u bolnicu 19. novembra da se pripremi za svoj zadatak, na osnovu beleške u ratnom dnevniku ERN BHS 0293-5434 do 0293-5482; ERN na engleskom L010-0496 do L010-0537: "GMB ili Gardijska motorizovana brigada, 19. novembar, 20.00 časova, dolazak organa bezbednosti da izvrše selekciju i razdvoje pripadnike ustaških formacija od civila. Selekcija zarobljenika počela je 20. novembra ujutro. Ne znam da li je Šljivančanin izdavao konkretna naređenja, usmeno ili pismeno, u vezi sa organizacijom i sprovođenjem evakuacije. On je morao izdavati naređenja i vojnoj policiji". I to ste takođe rekli gospodine, zar ne? I potpisali ste neposredno nakon toga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I dva puta ste naveli gospodine prošle nedelje da je paragraf 69 tačan. To ste dva puta u svedočenju prošle nedelje rekli da je tačno. I to je... pročitacu vam samo par prvih redova koji su u vezi sa ovim o čemu razgovaramo:

"Mrkšić nas je takođe obavestio na brifingu u komandi u Negoslavcima 19. novembra 1991. godine...", a vi ste rekli da je to bilo... ovde piše 18., ali vi ste rekli da je to bilo 19. "...da će major Šljivančanin biti zadužen i komandovati evakuacijom vukovarske bolnice 19. i 20. novembra. Mrkšić je rekao da Šljivančanin može da koristi onoliko vojnih policajaca koliko je potrebno za pratnju zarobljenika i sigurnost njihovog bezbednog prolaza". Prošle nedelje ste dva puta rekli da je to tačno, osim datuma, to jest da ne bi trebalo da stoji 18. nego 19. novembar. Da li se još uvek slažete sa time, gospodine?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Ovaj datum nije 18. jer mi smo dobili naređenje da oslobodimo bolnicu 19. Znači, ne može biti 18.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. I u... rekli ste da u celini prihvatate ovaj dokument. Na 28. stranici engleske verzije postoji potvrda svedoka. Trebalo bi da je to i u vašoj verziji na 28. stranici teksta. Ovde se kaže: "Izjavu sam pročitao..."
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U kom paragrafu?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je na kraju paragrafa, to je deo gde stoji "Potvrda svedoka". Trebalo bi da to bude poslednja stranica gde ste se potpisali na kraju. Kaže "Potvrda svedoka" na samom vrhu?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I ovde piše da ste izjavu pročitali na srpsko-hrvatskom jeziku i dalje stoji: "Sadrži sve što sam rekao po mom najboljem znanju i sećanju". Da li je to tačno?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I dalje stoji: "Izjavu sam dao dobrovoljno i svestan sam da može da se upotrebi u sudskom postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na području bivše Jugoslavije od 1991. godine, kao i da mogu da budem pozvan da javno svedočim pred Sudom (ICTY)". Kraj citata. I tu stoji vaš potpis?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam.
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Sve je ovo tačno. Ali dozvolite, u pripremi za ovo svedočenje i u razgovoru sa ljudima, došao sam i do nekih novih činjenica, do nekih novih dokumenata. I sad bi i ovo, na primer, imalo nešto drukčiju verziju. Ali o tome, ako imamo vremena, možemo da... da razjasnimo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali se slažete da sve što ste izjavili ovde po vašem uverenju je tačno u ovoj izjavi?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U tom vremenu, znači tih dana, i u toj situaciji u kojoj sam ja davao izjavu, i u tadašnjem mom psihičkom stanju i fizičkom, normalno, ja sam to tada izjavio. Ali napominjem, pripremajući se za ovo svedočenje, imao sam priliku da dođem do novih dokumenata i do podsećanja na neke situacije, a pogotovo prateći ovo suđenje, video sam da sam ja na nekim mestima bio u zabludi, ili da sam nenamerno nekome dao neke zadatke koji nije... koje nije tada imao, a meni se činilo da

je tada imao te zadatke i ta ovlašćenja. Konkretno, mislim kod majora Šljivančanina, jer sam video da je operacijom evakuacije po dokumentima...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to...
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Molim?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Završite?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Dozvolite. Znači, po dokumentima - operacijom evakuacije je rukovodio pukovnik Pavković, a major Šljivančanin je obavljao poslove iz svoje bezbednosne nadležnosti, znači bezbednosna procena, selekcija...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ...boraca i neboraca. Da, izvolite?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste dali mnogo izjava: ovde, u Novom Sadu, u Beogradu ali nikada od 1998. godine, nikada... da li ste ikada rekli da je major... pukovnik Pavković bio zadužen za evakuaciju? Zar to nije tačno?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nikada...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da ili ne?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Apsolutno tačno. Ali dozvolite, nisam... tad... sad sam dobio...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I takođe... dozvolite, samo da završim. I takođe ste rekli da ste vi bili prisutni kada je pukovnik Mrkšić imenovao ili naredio majoru Šljivančaninu da bude zadužen za evakuaciju. Zar to nije tačno?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Takva su moja sjećanja bila, al' da... dokumenta drukčije kažu. E to je... to je sad neka druga činjenica. Ja sam...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I te... i te dokumente su vam pokazali advokati Odbrane?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To su dokumenti koje sam ja imao prilike ovih dana da... u pripremi da pogledam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A kad kažete "ovih dana" kada ste se pripremali za vaše svedočenje, da li mislite na prošlu nedelju sa advokatima Odbrane?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: I... i u pripremi za dolazak i ovde. Znači ima... pojavio se dokumenat na kome piše da je pregovarao, da ih je prihvatio i da ih je vodio pukovnik Pavković.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vi imate bilo kakav dokument komandanta JNA kojim se imenuje pukovnik Pavković na mesto komandanta evakuacije? Da li imate takav dokument iz JNA?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa postoji dokument od komande Prve vojne oblasti i od kabineta saveznog se... sekretara za narodnu odbranu, kome je on upućen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I sada tvrdite da se tim dokumentom imenuje pukovnik Pavković da komanduje evakuacijom? Znam da postoji dokument gde se on šalje u Gardijsku motorizovanu brigadu, ali ponavljam, da li vi imate ikakav dokument iz komande JNA kojim se zadužuje ili se naređuje pukovniku Pavkoviću da komanduje tom evakuacijom? Niko od ovde prisutnih u ovom Sudu nije video takav dokument. Da li ga vi posedujete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja ga nemam u svom vlasništvu, ali ja sam video jedan dokument u kome piše o angažovanju Pavkovića koji će: pregovarati, koji će prihvatiti i koji će odvesti... I uostalom, ima ga i na onim snimcima. A sad o tome, moglo bi... to je posebna tema sad. Ja trenutno nemam taj dokument ovde.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, radi se o komandi. Rekli ste da je taj paragraf u vašoj izjavi tačan, da ste bili prisutni kada je pukovnik Mrkšić imenovao, odredio majora Šljivančanina da komanduje tom evakuacijom. Nemate nikakav dokument kod vas od pukovnika Mrkšića koji bi pokazao da je pukovnik Pavković bio zadužen za evakuaciju. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nemam takav dokument.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I nikada niste videli nijedan takav dokument?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, pukovnik Mrkšić mislim da nije napisao dokument, odnosno da nije naredio da se napiše. Mislim da nije postojao pisani dokument za tu evakuaciju... od strane Mrkšića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi takođe znate da ni na jednom mestu u ratnom dnevniku ne stoji da je pukovnik Pavković bio zadužen za evakuaciju, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Stoji u ratnom dnevniku na jednom mestu upisano da je... pukovnik Pavković primio, a mislim da ima i u jednom izveštaju, delegaciju Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) i da je s njima razgovarao i s njima da je od... išao u realizaciju zadatka. To ima na jednom mestu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, vi znate da je on bio uključen u evakuaciju sa Mitnice. I vi znate da Međunarodni Crveni krst nije bio prisutan prilikom evakuacije one prve grupe koja je napustila bolnicu. Dakle, nije bilo nikakvih pregovora u vezi evakuacije te prve grupe između pukovnika Pavkovića i Međunarodnog Crvenog krsta. U ratnom dnevniku ne postoji ništa, zar ne, što ukazuje da je pukovnik Pavković bio zadužen za evakuaciju iz bolnice, koja je prvo otišla u kasarnu, a zatim na "Ovčaru"? Da li možda želite da pregledate ratni dnevnik?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da mi nemamo sad vremena za to, ali on nije... Međunarodni Crveni krst nije bio na Mitnici, ali je bio kod bolnice - i Pavković je bio s njima. I stvarno, i na snimku se vidi, a i u izveštajima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine, jasno je u ovom slučaju da ta grupa koja je otišla u kasarnu je otišla pre nego što su predstavnici Međunarodne zajednice došli u bolnicu. Oni nisu bili u kasarni dok su oni bili tamo, niti su bili na "Ovčari". Ponovo vas pitam: da li posedujete bilo kakve dokumente... ili da li znate za

neke dokumente JNA u kojima stoji da je pukovnik Pavković bio zadužen za tu konkretnu evakuaciju?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja ne posedujem takav dokument. A da samo napomenem: 19. kada sam ja bio u bolnici nakratko, bili su ljudi iz Međunarodnog Crvenog krsta ispred bolnice. Ja sam tada video najmanje jednoga sa oznakom Crvenog krsta i nepoznato lice u belom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, to nije bilo pitanje. Mi se sada bavimo 20. novembrom, odnosno bavimo se dokumentima. Vi znate da predstavnici Crvenog krsta nisu bili prisutni kada su ti ljudi odvedeni iz bolnice. Oni nisu bili u autobusima, oni nisu bili u kasarni, niti su bili prisutni kada su ih tukli na "Ovčari" ili kada su ih pogubili na "Ovčari". Vi to znate, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja 20. nisam bio na tim prostorima, znači ni blizu bolnice ni u bolnici. Ja ne bih mogao govoriti o detaljima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dok ste bili na "Ovčari" i u kasarni, vi znate da tamo nije bio niko prisutan iz Crvenog krsta, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam video.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znači, vi nemate nikakva dokumenta, nema ničega u ratnom dnevniku u vezi sa pukovnikom Pavkovićem. A ja vam gospodine tvrdim da jedini razlog zbog čega ste vi danas pomenuli pukovnika Pavkovića je da biste otklonili odgovornost za te zločine, odnosno kako biste pokušali da odgovornost za te zločine uklonite sa Operativne grupe Jug, Gardijske motorizovane brigade i vas lično, gospodine. To je tačno, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ja kad sam došao ovde da svedočim, znači, želeo sam da dođem. I ja i drugi, mislim da... da nam je stalo da dođemo do istine. Neka svaki od nas odgovara za ono što je činio ili što nije činio. Spreman sam da snosim odgovornost, i ne želim da bilo koga branim, ili bilo koga napadam. Nije mi to cilj. Cilj je da pokušamo da dođemo do istine posle ovoliko vremena koliko je prošlo od tih događanja, što je, i vi vidite, veoma teško.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hteo bih da obradim još jedno pitanje budući da ste se složili sa svim što stoji u ovom dokumentu. U dokumentu vi spominjete pukovnika Mrkšića. Molim vas, paragraf broj 92?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "Po mom mišljenju dva ključna pitanja u vezi s "Ovčarom" su: Prvo – do kada je JNA obezbeđivala hangar i Drugo – zašto je JNA napustila to područje. Naređenje za povlačenje vojne policije moglo je da dođe samo od komandanta vojne policije bilo Gardijske motorizovane brigade ili 80. motorizovane brigade. Kao komandant Operativne grupe Jug, pukovnik Mile Mrkšić bio je najviši komandant na tom području. To znači da je naređenje za povlačenje JNA morala da bude izdato ili bar odobreno s njegove strane. Mrkšića vrlo dobro poznajem i ne mogu da zamislim da bi on izdao takvo naređenje. Međutim, naređenje za povlačenje vojne policije moglo je da dođe jedino od njega. Vojna policija 80. motorizovane brigade se

povukla po naređenju JNA. Nije ih oterala lokalna srpska Teritorijalna odbrana. Potpukovnik Vojnović je mogao da izda naređenje za povlačenje vojne policije, ali to nije mogao da uradi bez prethodnih konsultacija sa Mrkšićem. Moguće je da je neko povukao vojnu policiju 80. motorizovane brigade bez Mrkšićevog odobrenja, ali bi to predstavljalo kršenje propisa". Gospodine, da li je to ono što ste izjavili?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vama je poznato da nikakve optužbe nisu podignute zbog toga što je vojna policija povučena bez Mrkšićevog odobrenja. Nikakve optužbe nisu podignute bilo od strane JNA ili Gardijske motorizovane brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato da je podignuta neka optužnica.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Budući da nije bilo nikakvih navodnih kršenja propisa, Mrkšić je morao da izda... da izda naređenje ili da odobri da se izda takvo naređenje. To ste vi rekli, zar ne?

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor časni Sude. Čini mi se da se ovde... Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Neka se prvo odgovori na pitanje, gospodine Vasiću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li želite da ponovim pitanje?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ponovite, ponovite pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: S obzirom da se nije tvrdilo da je došlo do kršenja propisa i da je neko delovao bez Mrkšićevog ovlašćenja, jedini odgovor je da je Mrkšić izdao takvo naređenje ili da je nekog ovlastio. To je ono što ste vi izjavili u svojoj izjavi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo što sam izjavio, znači ja pokušavam da sam sebi dam odgovor kako je do ovoga moglo doći. I to su moje pretpostavke samo, a verovatno će Sud da dođe do činjenica.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste izjavili: "naređenje o povlačenju vojne policije mogla je jedino da dođe od njega", misleći na pukovnika Mrkšića. "Vojna policija 80. motorizovane brigade povukla se po naređenju JNA. Nije je oterala lokalna srpska Teritorijalna odbrana. Potpukovnik Vojnović je mogao da izda naređenje za povlačenje vojne policije, ali to nije mogao da uradi bez prethodnih konsultacija s Mrkšićem"

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Malopre sam hteo da progovorim da se zapravo svedok tera da spekulise, što je i... se videlo iz odgovora svedoka. A sada moj uvaženi kolega Weiner, citirajući, odnosno postavljajući pitanje oko naređenja za povlačenje vojne policije, je na stranici 21, red 15. i 16. rekao da je svedok izjavio... da je u svojoj izjavi... da je usvojioj

izjavi izjavio da se vojna policija može povući samo od strane pukovnika Mrkšića. No, ako pogledamo tačku 92, tu stoji da je svedok izjavio da je vojna policija mogla da se povuče bilo od koma... po naređenju komandanta vojne policije, Gardijske brigade ili 80. brigade. Mislim da je to bitno drugačije od onoga što je pred svedoka stavio moj uvaženi kolega.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću. Gospodine Weiner, nastavite.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste izjavili da " ili je Mrkšić izdao naređenje ili je Vojnović izdao naređenje, ali ne bez konsultacija sa Mrkšićem". To su vaše reči, zar ne?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Normalno, mogao je to da uradi i komandant, odnosno komandir čete vojne policije, a da ne obavesti Vojnovića. Mogao je da uradi Vojnović, da ne obavesti Mrkšića. Znači, sve su to mogućnosti. Verovatno ćemo doći do činjenica. Međutim, naša pravila subordinacije i jednostarešinstva u komandovanju obavezuju, ako je neko izdao nekakvo naređenje, on je o tome morao da obavesti svog pretpostavljenog starešinu. Ili ako je dobio naređenje od nekog drugog lica, takođe mora da obavesti svog pretpostavljenog starešinu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I to... vi ste upravo rekli da je Vojnović to mogao da uradi bez obaveštavanja Mrkšića. Ali gospodine, vi ste u izjavi rekli da je "Vojnović mogao da izda naređenje za povlačenje vojne policije, ali da to nije mogao da uradi bez prethodnog konsultovanja sa Mrkšićem." A zatim ste takođe rekli da bi to predstavljalo kršenje propisa ako bi on to uradio bez konsultacija sa Mrkšićem. Da li se slažete sa tim, gospodine? Vidim da klimate glavom, ali možete li da...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da. Slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Sada bih hteo ukratko da pređem na pitanje prepočinjavanja, koje ste nakratko pomenuli odgovarajući na pitanje gospodina Borovića. Vama je poznato gospodine da je prepočinjavanje jedinice važna odluka za komandanta i da ta odluka mora da bude u obliku nekog pisanog naređenja ili mora da ima traga u ratnom dnevniku, ukoliko se takvo naređenje usmeno prenese pre nego što usledi pismeno naređenje?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, slažem se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vama je poznato da ratni dnevnik Gardijske motorizovane brigade i Operativne grupe Jug uopšte ne spominje bilo kakvo prepočinjavanje jedinica Teritorijalne odbrane ili dobrovoljaca za period pre 21. novembra. I to stoji u paragrafu 97 vaše izjave?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vam je poznato da rezime ratnog dnevnika Prvog motorizovanog bataljona, koji je bio pred ovim Pretresnim većem, a to je dokazni predmet broj 807, da se ni tu ne spominje prepočinjavanje dobrovoljaca ili Teritorijalne odbrane?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam detaljno izučio, ali prihvatam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu.

TUŽILAC WEINER: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet broj 415?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovo je naređenje generala Panića od 18. novembra. Vi ste već videli ovaj dokument ranije. Da li vam je poznat ovaj dokument, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Samo da vidim, ako može da se pomeri još malo? "Naređujem..." Da, poznat mi je ovaj dokument.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Hteo bih da se osvrnem na dve stvari iz ovog dokumenta. Prva je u drugom paragrafu u kome stoji da su "Hrvatske oružane snage sa tog područja su poražene". To je prvi paragraf u BHS verziji... izvinite, na srpskom. Da li vidite to na vrhu: "Oružane snage Hrvatske na prostoru..."?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "Hrvatske snage su poražene na prostoru izvođenja borbenih dejstava Prve vojne oblasti. Međutim, padom Vukovara rat nije završen. I sada ulazimo u još žešći i okrutniji rat sa ustaškim snagama". Gospodine, vi ste znali u to vreme da su još uvek postojali džepovi otpora, i da su se borbe i dalje vodile u Hrvatskoj. I još uvek je bilo otpora unutar područja Vukovara i još uvek su se vodile borbe na obodima Vukovara?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER: I samo ako možemo nakratko da pogledamo i poslednju stranicu, paragraf broj 19... izvinjavam se, paragraf broj 9. To je stranica 0345 i 0023.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "General Panić naređuje da sve jedinice i sastavi, dobrovoljci, lokalne zajednice i tako dalje, koje učestvuju u borbenim dejstvima na prostoru Prve vojne oblasti moraju da budu pod komandom JNA ili u protivnom, iste razoružati i udaljiti a ekstremiste hapsiti i preduzimati odgovarajuće zakonske mere". JNA je imala određeni plan po kom su sve lokalne jedinice trebalo da ostanu pod kontrolom JNA, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, ali vrlo brzo je usledilo sledeće njihovo naređenje po kome izlaze iz sastava. Naređenja su vrlo brzo stizala jedno za drugim. Situacija se dosta brzo menjala. A ovo je tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ja ću da vam pokažem naređenje. Ono što stoji u paragrafu broj 9, u stvari odnosi se i na paragraf broj 8, gde upozoravaju komandante na opasnost od odmazde i da su te jedinice Teritorijalne odbrane već preduzele neke odmazde. Zar nije to razlog zbog čega oni žele da imaju i dalje kontrolu nad tim jedinicama? To je tačno, zar ne gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa, komandant verovatno zna zbog čega je ovo napisao. Verovatno je toga bilo u nekim... na nekim prostorima.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I zbog tih incidenata, to je još jedan razlog zbog čega želite da i dalje imate kontrolu nad tim lokalnim jedinicama koje nisu prošle profesionalnu obuku JNA. To je tačno, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa mi nismo želeli da imamo komandu nad njima posle oslobođenja Vukovara, zato što nije bilo objektivne potrebe za time. Jer, oni su... Vukovar je slobodan, oni su vratili se u svoju mirnodopsku lokaciju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, pitanje je: Činjenica da je bilo odmazde od strane lokalnih jedinica i dobrovoljaca, zar nije to bio jedan od razloga koji se i navodi u paragrafu broj 9, a to je da sve lokalne jedinice i dalje budu pod kontrolom JNA. To je tačno zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ova tačka upozorava komandante da u svojim zonama odgovornosti ne dozvole da neko samostalno izvodi bilo kakva dejstva. To je suština.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Zar nije to još jedan razlog iz paragrafa 19 a to je da sve lokalne jedinice i dalje budu pod komandom JNA? Ako znate za to?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dozvolite. Ovde kaže: "Sve jedinice i sastavi", a onda u zagradi "dobrovoljci, mesne jedinice i drugo, koji učestvuju u borbenim dejstvima, moraju biti pod komandom Prve vojne oblasti". On ovde upozorava da ne budu to neke grupe koje će uzeti zakon u svoje ruke, da kažem. Eto, to je suština. Nego da se stave pod komandu. Ja tako tumačim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Pošto ste dobili taj dokument, sledeće što je zabeleženo u vezi sa pretpočinjavanjem je ono što se nalazi u ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade OG Jug. To je dokazni predmet broj 401, od 02.00 časa 21. novembra. Da li vam je poznat taj dokument ili želite da ga i vidite? Da li bi vam pomoglo ako ga pogledate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dokument... iz tog dokumenta, odnosno iz naređenja komandanta Prve vojne oblasti, proisteklo je naše naređenje. I mislim da sam ja potpisao to naređenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: To je tačno. To je dokazni predmet broj 422: "Četiri sata kasnije izdato je naređenje kojim se lokalna Teritorijalna odbrana i dobrovoljci pretpočinjavaju komandi drugih jedinica JNA." To je tačno zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako sad pogledate taj dokument...

TUŽILAC WEINER: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet broj 422? To je 0340-5685 do 86?.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ako pogledate ovo naređenje, tu se vidi vaš potpis u ime pukovnika Mrkšića, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi tu kažete sledeće: " Prvo, u toku 21. novembra 1991. godine, povući dobrovoljački odred Leva Supoderica i uputiti ga/prepočititi ga u sastav 12. motorizovane brigade/12 K". To tamo stoji. Da to treba uraditi u toku 21. novembra 1991. godine. A odmah iznad toga stoji: "Na osnovu novonastale situacije i naređenja komande Prve vojne oblasti...",vi izdajete naređenje... Nema ništa u ovom paragrafu ili bilo gde u ovom dokumentu da se spominju usmena naređenja koja su ranije izdata, zar nije tačno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne spominje se.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste zatim potpisali ovo naređenje, potpisali ste ga 21. novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, da li da sada napravimo pauzu ili da nastavimo sa radom?

SUDIJA PARKER: Pa ostalo nam je još 15 minuta?

TUŽILAC WEINER: U redu. Izvinjavam se, časni Sude. Sada je sledeći dokument 368, dokazni predmet broj 368 koji je od 6.00 časova 21. novembra 1991. godine, koji nosi oznaku 0327-1248.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ovo je borbeni izveštaj. Da li ste vi sačinili ovaj dokument ili je to vaš potpis na ovom dokumentu u ime pukovnika?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Moj potpis stoji. Ja nisam lično autor, ali ja sam potpisao. Znači, to su radili operativci. Moj potpis je na kraju.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dakle, 21. novembar u 6.00 časova. Hteo bih da pređemo samo dva paragrafa, prvi se odnosi na ustaške snage. Tu stoji: "Nije ispoljavano dejstvo ustaških snaga. Postoji stalna opasnost od dejstava zaostalih ustaških snaga". Da li u ovom paragrafu u stvari vi mislite na one ostatke otpora koji su i dalje postojali, na one džepove otpora?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa postojala je objektivna opasnost od snaga koje su se maskirale i sklonile negde, i od snaga koje bi se ubacile sa strane, pre svega, u vidu diverzantsko-terorističkih grupa.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Na kraju paragrafa broj 2, vi kažete: "U toku 21. novembra 1991. godine, a po vašoj naredbi strogo pov. Broj 115-151 od 20. novembra 1991. godine regulisali smo sva pitanja prepočinjavanja dobrovoljačkih jedinica i vraćanja u matični sastav potčinjenih jedinica". Na osnovu ovog paragrafa, vi vašim pretpostavljenim ukazujete na činjenicu da ste vi u fazi prepočinjavanja svih tih jedinica onako kako su oni zatražili od vas 21. novembra u 14.00 časova, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi ste zatim ovaj dokument potpisali u ime pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Imamo još jedan borbeni izveštaj, od 22. novembra gde se opisuje prepočinjavanje jedinica.

TUŽILAC WEINER: Molim da se sada svedoku pokaže dokazni predmet broj 425?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovo je još jedan borbeni izveštaj komande Operativne grupe Jug, a upućuje se Prvoj vojnoj oblasti, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U paragrafu broj 1, ponovo kažete: "Ustaške snage u Vukovaru nisu ispoljavale nikakva dejstva. Postoji stalna opasnost od vatrenog dejstva zaostalih ustaških snaga. Ustaške snage su imale masovna odbrambena zaprečavanja i postavile su mine iznenađenja u objektima i zgradama, kao i na delovima naoružanja i opreme". Da li je to tačno, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, postojala je još uvek opasnost od zaostalih hrvatskih snaga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Od manjih grupa.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I to i dalje predstavlja problem za vas kao zamenika komandanta, to je i dalje problem ili opasnost po vaše vojnike, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Stalna opasnost su bile mine iznenađenja, odnosno ostale vrste mina i zaostale grupe, koje bi mogle da ispolje dejstva.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U paragrafu broj 2 govori se o jedinicama Operativne grupe Jug, i tu kažete... vidite gde piše: "U toku 22. novembra 1991. godine..."

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: "U toku 22. novembra 1991. godine u skladu sa vašom naredbom strogo pov. Broj 115-151 od 20. novembra 1991. godine, realizovana su sva pitanja otpuštanja i prepočinjavanja dobrovoljačkih jedinica". Taj paragraf se gospodine tiče dobrovoljačkih jedinica - da je prepočinjavanje tih jedinica završeno 22. novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ovaj dokument ima potpis pri dnu, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, trenutno ga ja ne vidim, ali video sam da je bio potpisan. Malo da se pomeri... Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I to je potpis pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je potpis pukovnika Mrkšića.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I on je o tome obavestio svoje pretpostavljene u Prvoj vojnoj oblasti, zar ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ovaj izveštaj ide Prvoj vojnoj oblasti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam. Imam još nekoliko pitanja gospodine za vas u vezi sa jednom drugom temom. Gospodine, da li starešina može da se pretpočini određenoj komandi a da nema bilo kakvu komandnu odgovornost?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Starešina može biti upućen na rad u neku drugu jedinicu ili komandu, i dobija zadatak u toj jedinici ili komandi. Može da se uputi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi ste spomenuli pukovnika Pavkovića. Kada je on bio upućenu u Gardijsku motorizovanu brigadu, koja je postala Operativna grupa Jug, vi ste prethodno svedočili u Beogradu - kada ste ga prvi put spomenuli, da je on dobio određena zaduženja. Da li se slažete da mu je ta zaduženja ili naređenja izdao pukovnik Mrkšić?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Pavković i pukovnik Zlatoje Terzić su naređenjem saveznog sekretara za narodnu odbranu, a to naređenje je napisao i potpisao načelnik kabineta saveznog sekretara, pukovnik tada, Vuk Obradović. Upućeni su u Gardijsku motorizovanu brigadu, gde je pukovnik Pavković upućen u komandu Gardijske brigade do izvršenja zadatka, a pukovnik Terzić u organ artiljerije Gardijske brigade. Takvo naređenje postoji.

ADVOKAT LUKIĆ: Ulažem prigovor, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Gospodin Weiner kada je citirao reči svedoka sa Beogradskog suđenja, gde je pomenuo Pavkovića, rekao je da je on izjavio da je Pavković tamo primao zadatke. Stranica 74 BHS, gde se pominje u šest redova pukovnik Pavković - ni reči ne govori da je svedok ovaj tako ta... tamo izjavio, pa bi možda bilo fer da se svedoku predoči šta je tom prilikom zaista i on izjavio. To je ukupno nekih šest, sedam redova?

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ovo je bila jedna uopštena izjava pre zalaska u detalje.

SUDIJA PARKER: Pa možda bi sada bilo dobro za jednu opštu pauzu?

TUŽILAC WEINER: To je dobra ideja.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 16.05 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, izvolite.

TUŽILAC WEINER: Privešću ovo kraju, časni Sude za petnaestak minuta. Molim vas da pokažete svedoku dokazni predmet broj 404?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li imate pred sobom ovaj dokument gospodine?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovo je dokument o kome ste već govorili. Reč je o angažovanju pukovnika Pavkovića u komandi Gardijske motorizovane brigade?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, rekli ste u svedočenju da je bilo moguće biti pretpočinjen komandi bez dobijene komandne odgovornosti. Međutim, zar nije tačno, što se tiče pukovnika Pavkovića, da je on mogao da dobija zaduženja ili naređenja od pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Pavković je imao specifičnu ulogu. On je radio u Operativnoj grupi Jug, a morao je i biti na vezi sa svojim starešinom koji ga je uputio, odnosno sa kabinetom načelnika, odnosno saveznog sekretara za narodnu odbranu. Mogao je dobijati naređenja, znači, od saveznog sekretara, odnosno od saveznog sekretara preko kabineta, konkretno od Vuka... pukovnika Vuka Obradovića, načelnika kabineta; i mogao je izvršavati zadatke u Operativnoj grupi Jug - po naređenju pukovnika Mrkšića - ukoliko bi se s tim složio kabinet. Uostalom, dozvolite da ni tada, a ni sada, ne bi mogao precizno reći kako su funkcionisali odnosi subordinacije između pukovnika Pavkovića i pukovnika Mrkšića. Jedna specifična situacija o kojoj najbolje mogu oni nešto da kažu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala, gospodine.

TUŽILAC WEINER: Molim vas da se svedoku pokaže MFI 763?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, dok čekamo da se pokaže dokument, vi ste govorili o tome da je u Vukovar poslata ekipa između 20. i 22. novembra da utvrdi zdravstvenu situaciju, da se pobrine za mrtve, za tela koja su se nalazila napolju. I rekli ste da je pukovnik Bašić bio deo specijalnog tima zaduženog za to. Da li se sećate toga, gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja se sjećam da je poslata ekipa sa VMA na čelu sa tada majorom Stankovićem. Sada je, eto, sticajem okolnosti on ministar Odbrane. U to vreme je bio patolog na VMA. Doveo je ekipu u Vukovar za asanaciju bojišta. A znam takođe da je u nekom periodu na taj prostor došao, da li je to bio 22. ili 23. ja ne znam tačno, i pukovnik Bašić po naređenju komande Prve vojne oblasti, takođe po zadatku vezanom za asanaciju bojišta. A tu bi mogao, da ne... ne gubimo vreme, ispričati šta sve obuhvata?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li hoćete sada da pogledate dokument koji se pojavio ispred vas, gospodine? Ovaj dokument...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To je izveštaj o asanaciji bojišta i sanaciji prostora Vukovara i drugih ugroženih rejonu... dostavlja... Ovo je komanda Prve vojne oblasti, dostavlja izveštaj saveznom sekretaru za narodnu odbranu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li je potpisan ovaj dokument?

TUŽILAC WEINER: Možete li malo da pomerite nadole, molim vas?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je potpisao komandant Prve vojne oblasti, general-pukovnik Života Panić.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I takođe vidimo i pečat?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I u dokumentu se govori o asanaciji i sanaciji, to vam je poznato u vezi sa pukovnikom Bašićem.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste ikada videli izveštaj koji je sastavljen? Da li ste videli izveštaj?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Video izveštaj i... To je bilo posle... Oni su ostali da rade po našem izlasku iz te zone. Ja posle nikad nisam ni čuo ni video da su radili neki izveštaj. Normalno da su morali da naprave izveštaj. To nalaže i naređenje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Dakle, jasno je da je reč o vojnom dokumentu. Imamo i pečat, zar ne gospodine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li možete da pogledate sledeću stranicu na BHS-u. To je 3. stranica na engleskom jeziku?

sekretar: Časni Sude, ova stranica... ovaj dokument sadrži samo jednu stranicu na BHS-u.

TUŽILAC WEINER: Ovo je MFI, časni Sude. Ovaj dokument je uveden preko svedoka Bašića, svedoka koga su pozvali advokati gospodina Mrkšića. Mislim da je trebalo da bude preveden, ali bi trebalo da je u sistemu?

(Pretnosno veće i Sekretarijat se savetuju)

TUŽILAC WEINER: To je MFI 00763 i trebalo bi da bude 24 stranice na BHS-u?

SUDIJA PARKER: Nemamo BHS verziju. Imamo samo na engleskom.

sekretar: Imamo samo jednu stranicu na BHS-u, a na engleskom jeziku 39 stranica, časni Sude.

TUŽILAC WEINER: Imamo ga na ekranu u elektronskoj sudnici i ima 24 stranice na BHS-u.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, mislim da ćemo morati da odustanemo od toga. Žao mi je.

TUŽILAC WEINER: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u izveštaju se govori o minama, o minama iznenađenja. Da li je to nešto što bi se normalno našlo u izveštaju o asanaciji područja?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To je, pored ostalog i izveštaj o minama. Znači, našlo bi se izveštaj o žrtvama, izveštaj o minama, i zavisi još šta mu je precizirao komandant Armije kada mu je naređivao da krene sa ekipom. Verovatno i da izvrši određene inženjerske radove, osim razminiranja. Znači, jedan kompleksan izveštaj ja pretpostavljam da je rađen.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A u izveštaju se takođe pominje broj mrtvih životinja koje su uklonjene, kao i mrtvih ljudskih tela koja su nađena i uklonjena, i planovi za identifikaciju. Da li je to vrsta informacija koje ste našli...

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Znam da ne volite da se prekida, ali ja mislim da ovakvim pitanjima sada stvarno gospodin Weiner zaista traži od svedoka da nagađa. Ne može da mu pokaže dokument na BHS-u, i traži da analizira dokument koji svedok očigledno nije video. Mislim da gospodin Weiner sad preko ovog svedoka želi nešto da... verovatno da pokuša s ovim dokumentom, a svedok se izjasnio o tome.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, čini mi se da svedoku nije uopšte teško da odgovori. Spominjao je mine i mine iznenađenja i da je to nešto o čemu bi se pisalo u izveštaju, kao i o drugim stvarima. Imam ovde jedan dodatni primerak izveštaja, pa možemo da ga pokažemo svedoku. A ja bih hteo da nastavim sa mojim pitanjima.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Weiner. Dodajte kopiju izveštaja svedoku.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li se slažete da bi u takvom tipu izveštaja o asanaciji takođe pisalo o leševima životinja, mrtvim ljudima koji su nađeni na tom terenu. Da li su to teme i pitanja koja bi se našla u izveštaju, izveštaju o asanaciji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa dozvolite, stvarno bi mi trebalo vremena da pročitam. Ali, evo da kažem, kada se radi izveštaj o sa... asa... asanaciji bojišta, onda bi

trebalo da bude taj izveštaj kompleksan, da obuhvati sve teme, odnosno sve probleme na koje je ta komisija naišla. I ja ne mogu stvarno sad dok ne bih pročitao, ne bih mogao dati neki valjan komentar.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I na kraju, da li bi se u izveštaju o asanaciji takođe govorilo o raščišćavanju ruševina, oštećenih zgrada, i o tome šta je sve potrebno za uspostavljanje normalnog života u gradu. Da li su to pitanja koja bi se našla u takvom izveštaju o asanaciji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa to sve zavisi šta mu je naredio pretpostavljeni. I onda taj izveštaj obuhvata sve ono po čemu je on krenuo na zadatak. I... i mislim, on jednostavno izvršavajući dobijene zadatke, on daje odgovor i pravi... automatski dolazi do izveštaja. Smatram, ako mu je naredio komandant Prve vojne oblasti da raščisti puteve, da raščisti ruševine, da obzirom da je to inženjerska jedinica, između ostalih, bila je i inženjerska jedinica, onda... sigurno da bude u izveštaju.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ovaj izveštaj koji je Odbrana predočila, mi bismo želeli da se uvede u spis. Imamo ovde pismo, koje je uputio general Života Panić saveznom sekretaru za narodnu odbranu, kojim se najavljuje predstavlja taj izveštaj, a advokat gospodina Mrkšića je predočio ovaj dokument i mi ga nudimo na usvajanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, reći će možda gospodin Vasić nešto. Ali ja prvo da kažem nešto s moje pozicije, pozicije, mislim možda i kolege Borovića, mislim da smo u sličnoj situaciji. Prvo, ovakav način uvođenja sad dokumenata mene podseća na ono kako sam ja... možda ćete reći, pokušavao da "upecam" onaj video Gorana Hadžića, jer su svi prepoznali Gorana Hadžića, a ne znaju otkud on tu. To je sad sličan metod kojim gospodin Weiner pokušava da traži od svedoka. Ali druga stvar je ovde mnogo bitnija, zbog čega ja molim da ovo još ostane kao MFI. Časni Sude, ovo je onaj dokument koji je svedok Bašić doneo u sudnicu, ne kao, niti... znači, nije svedok koji je dala Odbrana gospodina Mrkšića, nego je imao ispred sebe, ako se sećate, pa je gospodin Moore tražio da izvrši uvid u taj dokument, pa je tako od vaše strane i dobio MFI broj. Ono što mene brine i što mislim da je izuzetno važno, Odbrana gospodina Šljivančanina i Odbrana gospodina Radića nikada nisu videli taj dokument, pre nego što je oduzet od svedoka, da kažem. Mi bismo morali da budemo u prilici da u vezi ovog dokumenta, koji nam nije dostavljen u vreme kada smo ga unakrsno mogli ispitujemo, da nam se omogući da eventualno njega unakrsno ispitujemo kao autora tog dokumenta, i da se onda izjasnimo u pogledu validnosti tog dokumenta da uđe u dokaze. Taj svedok je jednostavno tu, kao svedok Obrane gospodina Mrkšića imao papir, i tako je uzet od njega. Mi nismo nikada videli taj papir pre toga, a svedok je otišao. Zato mislim da i dalje treba da ostane MFI, da se mi definitivno izjasnimo o tome - da li bismo tražili eventualno ponovno pozivanje tog svedoka, pa tek tada eventualno da se to uvodi kao dokaz. Hvala.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li ste osporili autentičnost dokumenta pred svedokom nakon što ga je gospodin Vasić predočio?

ADVOKAT LUKIĆ: Ne. Moja... moja... ja nisam uopšte imao. Ta... uopšte nije bila priča o tom dokumentu. Taj dokument tada niko nije hteo da se o njemu raspravlja pred Sudom. Taj dokument je samo gospodin Moore tražio da se fotokopira i prevede na engleski. Tako je bilo... tok suđenja. Ja nisam ni mogao da o... o... osporavam dokument o kome uopšte tada, kad je svedok bio u sudnici, ni reč nije bilo da on analizira taj dokument. Ako se sećate, pogledaćemo eventualno i transkript, časni Sude, pa možemo da se onda izjasnimo. Ali koliko mene sada pamćenje podseća, on je imao ispred sebe papir. Gospodin Moore je pitao: "Šta vam je to?" i tako je papir otišao od svedoka, da mi o tome tada uopšte nismo ni znali ni šta je. Kako bismo mi mogli da ga osporavamo ili da ga ne osporavamo?

SUDIJA PARKER: Odgovor je ne. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, možda u ovoj situaciji sam ja zapravo najpozvaniji da objasnim šta se dešavalo, s obzirom da Odbrana gospodina Mrkšića nije ovaj dokument ni koristila u svom glavnom ispitivanju, niti u svom dodatnom ispitivanju, niti je ovaj dokument bio na popisu dokumenata koje smo mi najavili da ćemo koristiti. Dakle, ni jedno jedino pitanje svedoku nije postavljeno iz ovog dokumenta. Upravo ono što je moj uvaženi kolega Lukić rekao, da je gospodin Moore pri kraju unakrsnog ispitivanja tražio da vidi dokument koji je bio na stolu ispred svedoka, i tako je on dobio MFI broj. Ja moram samo da skrenem pažnju Pretresnom veću da čak ni Tužilaštvo nije pitalo svedoka nijedno pitanje o ovom dokumentu. Moje uvažene kolege iz Odbrane nisu ovaj dokument imale priliku ni da vide ni da se o njemu izjasne. Tako da Odbrana gospodina Mrkšića nije koristila ovaj dokument u svom ispitivanju svog svedoka, kao što je moj uvaženi kolega Weiner rekao. I on je zapravo fotokopiran i uzet sa stola ispred ovog svedoka, a da mi o tome nismo tražili da se svedok izjašnjava. S toga mislim da je... da... da podržavam ovaj predlog kolege Lukića da bi trebalo da se zadrži MFI broj dok se ne utvrdi autentičnost ovog dokumenta. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da časni Sude. Reč je o vojnom dokumentu. On ima pečat. Ima prilog... priloženo je pismo generala Prve vojne oblasti. Odnosi se na Vukovar. Odnosi se na svedoka koji je ovde svedočio. Odnosi se na temu ili na teme o kojima je ovde bilo reči. Nema govora da je to autentičan dokument. On je relevantan i mi smo obavestili Odbranu o dokumentima koje ćemo da upotrebimo za vreme unakrsnog ispitivanja ovog svedoka, i ovaj dokument je takođe bio jedan od dokumenata, Bašićev dokument. Dakle na osnovu njegove autentičnosti, relevantnosti i pouzdanosti ovog dokumenta, tražimo da se uvrsti u spis.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Po prvi put svedok je potvrdio autentičnost dokumenta, barem na osnovu letimičnog pregleda dokumenta i za sada nema razloga da ga ne smatramo relevantnim. U takvim okolnostima, Pretresno veće prihvata dokument kao dokazni predmet.

Sekretar: To će biti dokazni predmet broj 763, Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Hvala vam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi ste u svedočenju rekli da ste otišli u kasarnu na "Ovčari"... izvinjavam se, ne u kasarnu, na poljoprivredno dobro "Ovčara", jer je bilo potrebno da odete tamo. 20. novembra ste bili veoma zainteresovani. Da li se sećate toga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je potrebno. Osećao sam odgovornost da imam potpunu informaciju o zadatku koji sam dobio, odnosno da mogu dati mom komandantu pot... potpunu informaciju. Dobio sam zadatak da idem na sednicu Vlade, propratio sam sednicu, bio na "Ovčari", snimio situaciju, došao na komandno mesto i informisao komandanta. Smatrao sam to...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. I vi...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ...svojom odgovornošću.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Vi se nikad posle niste vratili na "Ovčaru" posle 20. novembra, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam nikad.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Niste se nikad vratili da vidite šta se događa sa zatvorenicima, da li se vode nekakva suđenja, zar nije tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam, osim tog dana, kad sam svratio i video da suđenje nije počelo.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Bilo je potrebno da tamo odete 20. novembra, i učinili ste sve da dođete na "Ovčaru", ali se više nikada niste tamo vratili. Ja vam kažem da se vi niste vratili tamo zato što ste znali da su ti ljudi bili mrtvi. Vi ste znali da su ti zarobljenici bili mrtvi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam se vratio iz razloga što nisam imao nikakav zadatak više tamo. Ja sam narednog dana imao sasvim drugi konkretan zadatak - da se održi konferencija za štampu, da se prihvati negde oko 120 domaćih i stranih novinara koji su došli u jutarnjim časovima 21. u Negoslavce i Vukovar. Posle toga, mi smo se bavili našim problemima, problemima naroda: kako ga uputiti na željenu stranu, i kako razrešiti sve te njihove probleme koji su se odjednom pojavili. A suprotna strana često ne prihvata ih. Zatim, dobili smo pripremno naređenje za povratak jedinica, i pripremali jedinice za povratak u "Garnizon Beograd". Imali smo mnogo poslova i mnogo problema.

Ja nisam nikakav zadatak dobio vezano za "Ovčaru". Naprotiv, dobio sam vezano za kasarnu.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, trebalo je tamo da odete. Vi ste 20. novembra uradili sve što ste mogli da se tamo nađete. Ali vi nikada ponovo tamo niste otišli. Da li je to koincidencija da je potreba ili neophodnost da odete tamo prestala istovremeno kada su okončani životi svih tih zatvorenika koji su se tamo nalazili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dozvolite da ja nisam imao nikakvu informaciju šta se dalje dešava sa tim ljudima, niti sam imao zadatak neki prema njima, niti sam osetio za potrebno posle mog izveštaja komandantu, da se sad ja ponovo vraćam na "Ovčaru".

TUŽILAC WEINER: Nemam više pitanja za ovog svedoka. Časni Sude, na osnovu njegove izjave da u potpunosti prihvata svoju izjavu, mi smatramo da je on prihvatio svoju prethodnu izjavu i želimo da se ta izjava uvrsti u spis u celosti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću? Vidim da gospodin Borović želi da prvi govori, gospodine Lukiću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Samo jedno pitanje... A, pardon. U redu.

ADVOKAT LUKIĆ: Pretpostavljao sam da kolega Borović hoće nešto da se povodom predloga tužioca da se izjasni, a on je imao pitanja. Poštovani Sude, ja se protivim da... da uđe izjava u celosti. Ovo je opet protivno onoj praksi koju smo imali. Puno je svedoka svedočilo, ostajali su iza svoje izjave. I nikad nije bio razlog da se izjava usvoji kao dokaz. Svedok je prihvatio ovo što je gospodin Weiner predočavao - da su postojale izmene u izjavi, ali zaista ne vidim apsolutno ni... nijedan razlog koji bi doveo do toga da promenimo praksu - da se uvede izjava kao dokaz. Ono što je predočavano kroz transkript, to je predočavano svedoku.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Izjava neće biti uvrštena u dokazni spis, gospodine Weiner. Biće obeležena u svrhu identifikacije.

sekretar: Časni Sude, nosiće oznaku broj 855.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vi ste hteli nešto da kažete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja sam hteo da postavim u *re-directu* jedno pitanje, jer je u unakrsnom ispitivanju uvaženi gospodin Weiner to pomenuo. Čini mi se da imam pravo... A tema je bila prepočinjavanje.

SUDIJA PARKER: Vi nemate pravo na dodatno ispitivanje, gospodine Boroviću. Ja vam sugerišem da se odmah tiho konsultujete sa gospodinom Lukićem dok ja ne završim sa svojim beleškama. Možda će on moći da vam pomogne tokom njegovog dodatnog ispitivanja.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa pošto je ovo časni Sude prvi put na ovu temu da razgovoramo, bio sam ubeđen, i to su bili svi timovi ubeđeni, da imam na to pravo, ali u redu. Razumeli smo se. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam taj koji je možda gospodine Borovića doveo u zabludu, a to najmanje želim. Ali poštovani Sude, ja sam, kada je se se... ako se sećate, kad je bila pretpretresna konferencija Odbrane, pitao kakve su pozicije i jedne i druge odbrane, pa ste rekli Odbrana koja ne govori nešto protivno, ona ima poziciju direktnog ispitivanja. Iz toga sam shvatio da ona, pošto Borović nije imao unakrsno ispitivanje kao Vasić, ja sam zaista tako tumačio vaš stav - da onda Odbrana ima istu poziciju kao i ja. S obzirom da je on imao glavno ispitivanje prema ovom svedoku, a gospodin Weiner pokrenuo temu koja se tiče njegovog ispitivanja glavnog, a ne mog, ja sam mu... tako rekao. Sad ću verovatno biti ja krivac?

SUDIJA PARKER: Uobičajena je praksa da su-optuženi su strana koja ispituje kada pita drugog... ispituje svedoka drugog optuženog. U tom slučaju se oni ne pojavljuju kao strana koja vrši unakrsno ispitivanje. Međutim, dolazi do određene razlike ukoliko se pojavi pitanje koje je u direktnom sukobu između strane koja poziva svedoka i drugih optuženih, ili jednog od optuženih. U tom slučaju, u vezi sa tom temom oko koje se ne slažu, advokat drugog optuženog može onda da unakrsno ispituje. I gospodin Vasić je iskoristio tu priliku i naravno, to mu je bilo i dozvoljeno. Ali to se dešava onda kada taj advokat ispituje svedoka. Ali to nije situacija nakon što je Tužilaštvo završilo svoje unakrsno ispitivanje. Kako bi sve bilo jasno, u slučaju da to može da postane relevantno, uvek postoji mogućnost da se pojavi neko pitanje i da sve iznenadi i nakon što je advokat ispitivao svedoka i u tom slučaju može da se zatraži dozvola da se ponovo otvori ispitivanje ili unakrsno ispitivanje, i to zbog toga što se pojavilo neko pitanje kao iznenađenje tokom ispitivanja od strane advokata drugog tima. Ali ne mislim da smo sada suočeni sa takvom situacijom, ali se nadam da je ovo što sam rekao od pomoći svim advokatima, kako bi shvatili u kakvom se položaju nalaze.
Da, gospodine Lukiću?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, dobar dan.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja verujem da ste i vi umorni od svih nas ovde. I ja želim da vam što pre omogućimo da se vratite ponovo vašoj kući, pa ću se... sad krenuti na... preći na teme. I možemo da se trudimo da ipak što kraće kroz to prođemo. Prvi dan vas je unakrsnog ispitivanja, tako ću reći, gospodin Vasić, moj kolega, pitao oko operativnog dnevnika, ratnog dnevnika; pominjali ste ratnu sobu gde se čuva dokumentacija. Pitanje: da li bilo koje lice, starešina ili vojnik, može da uđe u ratnu sobu

i da bilo koji dokument, 'ajde da kažem, izvadi, a da se to... za to ne postoji stroga procedura, odnosno, da to može da se uradi, da to ne zna bilo ko drugi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne može.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se svi dokumenti u ratnoj sobi drže zapečaćeni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li... Šta je bilo sa tom ratnom sobom tokom NATO intervencije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Samo još da napomenem. Ta ratna soba, pošto ima nekoliko vrata, rešetke, ključeve, brave, ta ratna soba ispred sebe ima i stražarsko obezbeđenje. Odnosno, stoji policajac 24 časa. Ta ratna soba mora biti na spratu, po propisu. I ta ratna soba, nažalost, ona se naza... nalazila u zgradi - tadašnji Bulevar mira broj 92, zgrada gde je nekad bio vojni kabinet Maršala Tita. I ta zgrada je bila jedan od ciljeva NATO bombardovanja, i ona je sada srušena do temelja. Sledi raščišćavanje. Po nekim informacijama, tu treba da bude američka ambasada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodin Vasić vas je takođe pitao, predočavajući vam onu... onaj paragraf 66 vaše izjave Tužilaštvu, da li je redovni taj brif... da li je na redovnom brifingu 18. bilo razgovora o evakuaciji bolnice. Ja mislim da ste vi to dosta jasno objasnili - gde je nastala greška. Ja bih molio da se pred vas stavi dokazni predmet 402? To je delio... delovodnik Gardijske brigade, odnosno Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ: Dokazni predmet 402, BHS stranica 56, engleska stranica je 1. Mi znamo da, i to ne... ne bi da vraćamo taj dokument, da je ona naredba generala Panića - da se bolnica zauzme do 10.00 časova 19. da je... ona nosi oznaku 1614-8281.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad ćemo da pogledamo jedan upis u delovodniku. Kažite nam, je li se u delovodnik uvodi datum dokumenta kad se dokument zaprimi u komandu, je li tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: I... i datum i vreme kad se otpremi.

ADVOKAT LUKIĆ: Znači, stranicu 56, ako može da se uveća gornji levi deo? Može još malo? Dobro je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dakle oznaka...

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može... E, taj deo? Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovaj upis 433, od kog je datuma i na koji se dokument odnosi? Samo nam to kažete u dve reči?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: 19. jedanaesti 1991. komandi Prve vojne oblasti "Izveštaj o oslobođenim mestima".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je, neću da sugerišem, ali da li je to dopis komande Prve vojne oblasti upućen vama?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To je naziv komande štaba, to je odnosno pošiljalac. Znači, nama šalje komanda Prve vojne oblasti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. A pod 436 upis?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: 436 šalje komanda Prve vojne oblasti...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I broj... broj dokumenta?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To je od 20. jedanaestog i ovde ima 16/4-82/83, 19. jedanaesti. Naređenje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znači, ja ako treba da ponovim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne treba. Kažite nam, da li vam je ovaj delovodnik bio dostupan kada ste davali izjave haškom Tužilaštvu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovaj delovodnik ja nisam imao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo na drugu temu. Pokazan vam je od strane gospodina Vasića dokaz 442, to je ona naredba generala Stojanovića iz Prve vojne oblasti - o zabrani razmene lica bez njegove saglasnosti. I vi ste rekli da ste o tom dokumentu bili upoznati i vi i načelnik bezbednosti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakav je... Moram da usporim. Kakav je stav, ako se sećate, gospodina Šljivančanina bio u to vreme u pogledu razmena, u pogledu zarobljenih vojnika i starešina JNA u Hrvatskoj? U dve reči samo, kratko.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Mi smo imali informaciju da imamo zarobljenih, odnosno u kasarnama blokiranih i vojnika i starešina. I bilo nam je u interesu, a i takva smo naređenja dobijali, da imamo što više pripadnika paravojne formacije... hrvatskih paravojnih formacija za razmenu - za naše ljude. Nama je bilo mnogo stalo do toga da razmenimo naše ljude. I čak smo davali i na stotine ovih za jednog našeg čoveka. Ja mogu reći jedno konkretno ime. Na primer, Relja Tomić, koji je bio u gospičkoj kasarni, prebijen, i jedva smo ga iščupali. Al' dali smo stotine drugih ljudi za njega. Da zaključim, svima nam je bilo stalo do toga da imamo što više ljudi za razmenu. Time se rukovodio iz petnih žila, mogu ovde da kažem, major Šljivančanin.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe, Vasić vas je 10. u petak... on vam je predočio tezu, osporavajući vašu tvrdnju da ste od lokalnih tu u kasarni mogli da čujete da će biti sednica Vlade u Vukovaru; i pitao vas je kako ste vi mogli to da tada znate, kada Vlada još nije stigla u Vukovar. Sećate se da vas je to pitao? Moje pitanje je sledeće:

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je gospodin Mrkšić pričao tada ili kasnije da je tog dana pre sednice Vlade, kod njega dolazio gospodin Jakšić, i kojim povodom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Meni Mrkšić nije pričao da je Jakšić dolazio kod njega, ali sam ja dobio tu informaciju od ovih ljudi koji su se vrzmali oko autobusa - da oni imaju svog čoveka koji ide da iznudi to, a da će na sednici Vlade biti o tome reči, i da oni očekuju da će im oni suditi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe vam je gospodin Vasić predočio da su neki članovi Vlade davali izjave i svedočili da: sastanak, teme, dešavanja na toj sednici, nisu bili onako kako ste vi opisivali, pa je tražio od toga da čuje vaš komentar. Vi ste i rekli vaš komentar, a ja ću vam sad samo reći i pitati vas, da li znate, pošto vam on nije rekao imena, da li znate, da li su ti ljudi bili svedoci Odbrane u *Predmetu Dokmanović*? I da li vam onda nešto to može da da, da zaključite kako zaključujete?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U *Predmetu* Odbrane *Dokmanoviću* pokušalo se svu krivicu preneti na vojsku. Ti ljudi koji su bili na sednici Vlade, normalno je, da svojim svedočenjem pokušavaju da zaštite sebe ili ljude iz svog najbližeg okruženja. Međutim, ja stojim iza onog što sam rekao, što sam čuo na sednici Vlade, stojim moralno i materijalno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe vam je kolega Vasić predočio citat, da kažem, izjave gospodina Hadžića sa tog... iz tog postupka, da je Hadžić rekao da ona izjava njegova na televiziji je rečena u propagandne svrhe. Videli smo tu izjavu. Pitanje je sledeće: da li vam je poznato, da li ste kasnije čuli, da je Goran Hadžić išao u Sremsku Mitrovicu i tražio zatvorenike koji su već tamo odvedeni? Da li ste o tome nešto čuli? Ako niste, idemo dalje.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo na sednici Vlade čuo njegov komentar da će pored ovoga, što neće dozvoliti da se transportuju za Sremsku Mitrovicu, tražiti od vojnih vlasti da se i oni koji su sa Mitnice transportovani u Sremsku Mitrovicu, da se predaju njima na procesuiranje, obzirom da kaže, imaju dvostepeno... dvostepeno sudstvo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste već rekli. Ja sam pitao ovu drugu stvar, ali ako ne znate, idemo dalje.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je on išao u Sremsku Mitrovicu i s kim je razgovarao. Ja to ne znam. Ali znam da je izjavio da će ići.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pokazan vam je, mi to zovemo, Dokazni predmet 422. Nema potrebe da ga stavljamo na ekran, to je ona naredba koju ste vi potpisali 21. ujutru u 06.00 sati o pretpočinjavanju. To vam je pokazao gospodin Vasić, uz vreme kada ste vi taj dokument uradili. Da li ste vi, da li se sećate, da li ste vi i kada je gospodin Mrkšić bio prisutan u komandi, neki put potpisivali svojim potpisom njega u ime njega? Da li je bilo takvih dokumenata?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Bilo je takvih dokumenata. Ja mislim da ima i u ovim spisima takvih dokumenata, da se mogu naći. Ja sam u pripremi video dosta dokumenata

i sa mojim potpisom, i u vreme kada je bio Mrkšić prisutan i kad nije. Sve u zavisnosti koliko je hitan dokument, i u zavisnosti od njegovog sadržaja. Nije bilo ništa sporno da ja napišem, potpišem ovaj akt, obzirom da sam imao osnovu u naređenju, pre... pre svega... ovaj, pre pisanog, bilo je usmeno naređenje, a zatim stiglo i pisano naređenje komande Prve vojne oblasti. To je meni bilo dovoljno da mogu da potpišem taj akt. A što sam ja potpisao? Verovatno u tom trenutku sam iz... razloga ekspeditivnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da. Imamo jednu malu intervenciju na transkript, stranica 50, red 14. Vi ste rekli da je postojala usmena naredba...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da l' se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da je nakon toga...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste... da je s... da je stiglo...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ... usledila pismena?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ...stiglo pisano naređenje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li da vidimo za trenutak na ekranu dokazni predmet 412?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Evo, sad je dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je naredba od 15. novembra 1991. godine.

Možete li nam reći čiji je ovde potpis?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je moj potpis, i jedan od primeraka naredbe koju sam potpisao, i iz sadržaja se vidi šta je u njemu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po svojoj sadržini, to bi trebalo da bude slično onoj naredbi...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Isto, ovaj, radi se o pretpočinjavanju, regulisanje pitanja pretpočinjavanja, naređenje.

ADVOKAT LUKIĆ: Možete li vratiti gore datum samo malo, da vidimo od kada je dokument?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je 15. novembar 1991. godine?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je možda tada gospodin Mrkšić bio odsutan ili ne? Da li se toga sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sećam da je bio odsutan.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li da sada pogledamo dokument dokazni predmet 414, poštovani Sude? Ovo je borbeni izveštaj od 16. novembra u 18.00 časova. Ako može da se spusti dole, da vidimo potpis? Drugu stranu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo je moj potpis.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je sledeći dan. Da li vas vraća sećanje, da li je gospodin Mrkšić u to vreme bio možda odsutan ili ne?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Možda ima zapis negde u... u ratnom dnevniku, ali ja ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja ću se vratiti na pitanja gospodina Vasića na kraju, gde je... su bila jedinstvena pitanje između njegove odbrane i Tužilaštva. A sad bih prešao na konkretna pitanja gospodina Weinerja. On vas je pitao u petak na stranici 34 radnog transkripta, izvinjavam se što nemam još zvaničnu stranicu, da li je Operativna grupa Jug ili Gardijska motorizovana brigada, da li su 20. novembra imali dovoljno snaga da neutralizuju ugrožavanje zarobljenika, i vi ste odgovorili "Da". Moje pitanje: Da li je 20. novembra 1991. godine 80. motorizovana brigada imala dovoljno snage da neutrališe pokušaje ugrožavanja zatvorenika na "Ovčari"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Imala je. 80. motorizovana brigada je imala dovoljno snaga, a ovo što sam odgovorio sa "Da" - normalno da smo mi imali snage. Ali u ovom trenutku, odnosno tog dana, 80. nema nijedan drugi zadatak, osim obezbeđenja hangara na "Ovčari" i ima dovoljne snage. Ako treba, ja mogu da nabrojim: tri motorizovana bataljona, zatim jedan divizion protivvazdušne odbrane i jedan oklopni bataljon. Da ne nabrajam ove manje sastave. To su glavni sastavi te brigade. Zatim, imao je tu komandanta mesta, koga je on odredio svojim naređenjem, a u skladu sa naređenjem komandanta Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je potpukovnik Vojnović ili bilo ko drugi iz 80. motorizovane brigade tog dana od vas tražio bilo kakvu pomoć u ljudstvu ili tehnici, u vezi obezbeđenja tih lica?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisu tražili nikakvu pomoć.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Bar ja ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam to pitao vas?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ne znate ni da su drugi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo da su tražili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Weiner vas je takođe... gospodin Weiner vas je pitao da li je u Vukovaru postojala civilna vlast i njeni organi. Znate da su bila pitanja oko toga. Moje pitanje: Kada su po vama prestali oružani sukobi u Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Glavne borbe prestale su 18. novembra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Međutim, bilo je još pojedinačnih...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Kažite? Bilo je...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: ...bilo je još pojedinačnih borbi, odnosno manjih grupa koje su se od nekud pojavljivale, ali su vrlo brzo bile neutralisane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam gospodine Panići... Paniću, po propisima o oružanim snagama tada važećim SFRJ, Teritorijalna odbrana kada nije uključena u borbena dejstva, pod čijom je ingerencijom?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Teritorijalna odbrana kad nije uključena u izvršenje borbenih zadataka, ona se vraća u mirnodopsku... na mirnodopsku lokaciju, i vraća se svojim mirnodopskim zadacima. Ona je tad pod ingerencijom civilnih vlasti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste posvedočili i u glavnom ispitivanju, a mislim i gospodinu Weineru, da vam je tada bilo poznato da ta Vlada SAO Istočna Slavonija, Baranja i zapadni Srem je funkcionisala u Dalju, tako ste pričali, je l' tako?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, to sam čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se tih dana očekivalo ili ne uspostavljanje civilne vlasti u oslobođenom Vukovaru?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Očekivalo se uspostavljanje civilne vlasti. Uostalom, oni su i došli 20. na naš prostor i predstavili se kao ozbiljna vlast.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, koliko su uverljiva bila istupanja članova Vlade na tom sastanku, kad ste vi bili prisutni, u smislu njihovog postojanja, organa vlasti i funkcionisanja organa vlasti na toj teritoriji?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa oni su bili uverljivi toliko da su to i izneli, da imaju i svoje sudstvo, i Tužilaštvo, i izvršne organe, da imaju svoja ministarstva, da je Vukovar slobodan, da se nama zahvaljuju, ali da će oni ove... preuzeti ove da im oni sude. Bili su toliko ubedljivi da sam ja sto posto poverovao u to i zato sam i hteo da vidim kako će oni to da započnu, kako će započeti procesuiranje. Ja sam potpuno verovao u istinitost onoga što su oni zaključili. Predstavili su se kao da su jedna ozbiljna vlast.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate tih dana u, 'ajde da kažem, medijima, u tv dnevnicima, da li su pominjane, da kažem, činjenice vezane za tu Vladu: sastanci, skupovi, postupci?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor na to, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Prvo, nema nikakve naznake ni u jednoj zabelešci a da je dato Tužilaštvu o bilo čemu u vezi s medijima, tako da uopšte ne znam o čemu će da

razgovaraju. I mi nismo nikad za vreme unakrsnog ispitivanja spominjali ono što je prenošeno u medijima u vezi sa ovom Vladom. Nikad nismo postavili pitanje šta je bilo na medijima u Beogradu ili bilo gde drugo u vezi sa ovom Vladom.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, vrlo detaljna tema unakrsnog ispitivanja bilo je da li je ovaj svedok imao razloga... da l' veruje da ta Vlada zaista egzistira. To je tema. Ja povodom te teme pitam da li je ovom svedoku poznato da je u medijima... su istupali članovi te Vlade u to vreme. To je direktno vezano baš za ono što je gospodin Weiner pitao u petak. Ne mogu da verujem da sad ako se neka reč ne pominje, a direktno je vezana za temu, ja ne mogu da postavim pitanje?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, možete da pitate na osnovu čega je svedok verovao da je postojala ta Vlada i sudstvo. Ali ne možete da vi sugerišete izvore njegovih saznanja.

ADVOKAT LUKIĆ: Na vašu... na vašu konstataciju ne bi mogao da prigovorim. To je drugo... drugo od onoga što je rekao gospodin Weiner.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je gospodine Paniću u to vreme do vas... da li su dolazile informacije o faktičkom postojanju te Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, stizale su informacije putem sredstava javnog informisanja. Ja sam naveo da ta Vlada na našim prostorima do 18. nije funkcionisala, odnosno, nismo ih videli do 20. Bar ja ih nisam video. Ali, oni su... postojali i oni su predstavljali se i u sredstvima informisanja, i faktički, postojali su u Dalju. Imali su uticaj na mnogo šta. Ali ja tvrdim, na našem prostoru nisu do 20. nikakav uticaj imali. Bar meni nije poznato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodin Weiner vas je takođe pitao o gospodinu Šljivančaninu i predočavao vam činjenice koje ste vi navodili, pozivajući se na činjenice koje ste vi navodili u izjavi haškom Tužilaštvu. Tu ste govorili dosta o njemu. Teza gospodina Weinerja, da budem jednostavan, je to da je Šljivančanin radio mnoge stvari koje su bile van delokruga, van o... onoga što bi on trebao da radi, pa su se između ostalog, pozivali na onaj upis o korekciji vatre - da je to on lično obavestio, kako piše u ratnom dnevniku, generala Panića.

TUŽILAC WEINER: Časni Sude, ovo je govor. A isto tako, nije reč o nečemu što je "teza gospodina Weinerja", nego sam ja čitao njegovu izjavu. A ovo je... nema sumnje da smo čuli običan govor.

SUDIJA PARKER: Možda ste onda poranili sa prigovorom i time me možda zaustavili u nameri da govorim zbog nedostatka vremena, gospodine Weiner. Ali u ovom trenutku, ja ćutim. Požurite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam hteo da ubrzam, da prepričam, a da ne predočavam delove transkripta. Ali mislim da je ovo srž - da podsetim svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitanje: Da li vam je poznato, da li su aktivnosti oko provere, da li postoji sabotaža ili diverzija u jedinici, da li je to posao organa bezbednosti?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovo što se desilo sa podbacivanjem artiljerijskih projektila, to je pre svega, bezbednosno pitanje, bezbednosno pitanje života ljudi, zatim pitanje uticaja na moral ljudi; i treće - dalji način izvršenja zadatka u okolnostima u kojima se sumnja na sopstvenu artiljeriju. Da zaključim, potpuno sam ubeđen da je major Šljivančanin ispravno postupio i da je želio sa bezbednosnog aspekta da utvrdi da nije u pitanju sabotaža.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate, da li je njegovo obaveštavanje, taj upis, generala Živote Panića u svemu tome bilo bez saglasnosti komandanta Mrkšića ili uz njegovu saglasnost? Da li o tome nešto znate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da tvrdim, ali smatram da jedan major sa generalom ne može baš da kontaktira tako na prečac, nego bi trebalo da ima saglasnost svog komandanta. Verujem da je to sa sagla... uz saglasnost i znanjem pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da se on po vama, takvu ocenu ste dali, previše eksponirao. Pitanje: da li takva ocena kod neupućenih ljudi može da stvori utisak o njemu da je na višem položaju nego što jeste, da ima veću moć nego što jeste? Da li ste... da ne nagađamo, da li ste to čuli, na primer, da se takve priče pričaju tu, kod neupućenih ljudi, koji nisu bili u samoj komandi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Kada ga neko posmatra, onako visokog, stasitog i hlabrog, on pomisli... i kad ga vidi u određenoj situaciji, pomisli neupućeni - da je on komandant. Međutim, on je radio svoj posao i posao nekih ljudi po pitanju morala, po pitanju pozadinskog obezbeđenja, i da ne nabrajam. Snalazili smo se i radili i više od onoga što je u opisu našeg radnog mesta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Bili ste skoro redovno prisutni na sednicama, na sastancima komande Operativne grupe Jug. Da li ste tu čuli, ako jeste kada ikada, od koga - da je Šljivančanin izdavao naređenje nekim jedinicama? Da li ste to ikad čuli?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo nikad takav komentar ili zaključak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da budem još specifičniji, pošto znamo da su na komandi bili prisutni komandanti bataljona vojne policije na sastancima, da li ste od Paunovića, od Kavalića ili od Šušića ikada čuli da se njima Šljivančanin mešao u posao i da je izdavao naređenja?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo da je Šljivančanin mešao se u komandovanje ni Prvom ni Drugom bataljonu vojne policije. A potvrda tome je da su komandanti dolazili redovno na komandno mesto da prime zadatak, i imali su direktnu liniju sa komandantom... svi komandanti jurišnih odreda, svi komandanti bataljona, imali

su direktnu telefonsku vezu sa komandantom, da bi mogli u svakom trenutku primiti i na taj način zadatak, ili poslati izveštaj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moj cenjeni kolega Weiner vas je takođe pitao, da li se sećate da je pogibija Šljivančaninovog vozača na njega ostavilo trag, da ga je potresla. Ja vas pitam, kao starešinu, da li je briga za živote vojnika stvar koja vas potresa, ili je to samo jedan broj koji se upisuje u statistiku?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa rat je ozbiljna društvena pojava. I ja bih rekao - najveća ljudska glupost. U ratu ginu ljudi. Ovo što je potreslo Šljivančanina, potreslo je svakog od nas, i potrese bilo čija pogibija, bilo kog vojnika, bilo kog starešine. A ovde i razlog više - major Šljivančanin je bio sam u životnoj opasnosti. Pa dozvolite, ne bi bilo lako biti na njegovom mestu u tom trenutku. Smatram da je objektivno mogao biti potrešen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodin Weiner, kada ste pričali o onoj atmosferi koju ste videli ispred bolnice 19. i da je dolazilo do smirivanja, da kažem, tih građana koji su se tu skupili, vas je pitao, zašto to niste nikad do sad nikome rekli. Pa sam ja tad prigovorio i časni sudija Parker mi je rekao da to mogu da vas pitam u *re-directu*.

Da li vas je iko ikada pitao tu činjenicu, pre nego što ste to pomenuli ovde u sudnici?
SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nije insistirano na tome, i nije o tome bilo reči.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe ste pitani o Željku Ražnatoviću Arkanu, pa vas je tužilac doslovce pitao, da li ste znali ko je Arkan; i vi ste rekli da ste znali iz medija. To ste rekli na stranici 50. Pitanje: da li su u to vreme mediji o Arkanu izveštavali - da on ubija iz zadovoljstva?

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Prigovor je dobro zasnovan. Pređite na sledeće pitanje, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Moje pitanje je bilo vezano za pitanje gospodina Weinerja, koji kada je predočavao...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, krenite dalje.

ADVOKAT LUKIĆ: Da, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, uz koje jedinice je uglavnom ratovao Arkan, po vašem saznanju, u to vreme, sa svojim trupama?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Kad sam pomenuo tog nesrećnog Arkana, prvi put sam ga znači video na sednici Vlade. O njemu se pisalo tih dana; i pisalo se možda i pristrasno, kao velikom... o... o čoveku, velikom patrioti. Nisam pročitao komentar da ubija iz zadovoljstva, ali sam znao...

TUŽILAC WEINER: Ulažem prigovor, časni Sude. Reč je o pitanju koje se ponavlja. To nije...

SUDIJA PARKER: Molim vas pređite na nešto drugo gospodine Lukiću.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znači, išao je uz jedinice...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ne pitam isto pitanje. Pitam nešto potpuno drugačije. Ja mislim da mogu još da ostanem kod ove teme za Arkana, jer je to bilo značajno...

SUDIJA PARKER: Ali onda neka svedok odgovori na to što ga pitate, a ne da odgovara na prethodno pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ: Slažem se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, odgovarajte mi na... na moje samo pitanje, jer prethodno pitanje mi nije dozvoljeno. Prema tome, idemo dalje...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, moje pit...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Znači, da odgovorim na ovo pitanje uz koje jedinice je išao. On nije imao nikakvu šansu, niti je imao želju, niti je pokušao da bude u našoj zoni odgovornosti. Išao je tamo gde su ga neki od komandanata prihvatili, odnosno, gde je bila slabija vojnička disciplina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste takođe...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: I kon... i konkretno, on je bio... bio uz generala Biorčevića, jer su bili i veliki prijatelji i ratni drugovi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da Pretresno veće zna, ali kome je komandovao... gde... gde se nalazila jedinica?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: To je Operativna grupa Sever. To je sa druge strane reke Vuke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste takođe rekli da biste vi uhapsili Arkana da se pojavio kod vas na području. Zašto?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Uhapsio bi ga sigurno major Šljivančanin i njegovi organi bezbednosti, zato što mi nismo dozvoljavali takvima da borave u našoj zoni odgovornosti.

ADVOKAT LUKIĆ: Stranica 60, red 15, svedok je rekao da je on komandovao, Biorčević, da je komandovao Operativ...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Jeste, Operativnom grupom Sever.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I u mom prethodnom pitanju je greška. 60. stranica, red 13 i 14. Moje pitanje je bilo da sam ja predočio da Pretresno veće pretpostavljam zna ko je u to vreme bio na kojoj funkciji general Biorčević. Vi ste to objavili... objasnili i idemo dalje.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li sada da napravimo pauzu poštovani Sude, da malo samo svoja pitanja iskonsultujem?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.45 časova, gospodine Lukiću.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, da ne stavljamo ponovo pred vas na... onu odluku o pretpočinjavanju od 21. novembra u 6.00 časova, pretpostavljam da je znate i napamet kol'ko smo je gledali. Gospodin Weiner vas je pred kraj pitao da li ste u toj odluci, kada je bila ispred vas, pominje da je postojala u... usmena naredba u... u tome, vi ste rekli "Ne". Ja vas pitam: da li ostajete pri onom što ste ranije svedočili, da je prethodila toj pismenoj naredbi usmena naredba i od kada?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Prethodila je usmena naredba, odnosno naređenje - dan ranije. I posle tog naređenja stoji "Sledi pisana naredba".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo na druge teme. Govorili ste o sastanku. Pitao vas je gospodin Weiner o temi, zašto niste u toku sastanka otišli da gospodinu Mrkšiću prenesete vaše informacije o tome u kom pravcu ide sastanak. Moje pitanje: da li je Arkan diskutovao na sastanku, na sednici Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam zapazio njegovu diskusiju. Možda pre mog dolaska.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo pričamo o onome što se vi sećate?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam ga čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, da li se sećate, da li je na sednici Vlade neko pominjao da želi da se sveti ili da želi da se sudi tim licima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Isključivo je bilo reči o suđenju, što je posle potvrdio i sam Hadžić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imate ispred vas vaše izjave. Gospodin Weiner vam je predočio paragraf 71 izjave Tužilaštvu, gde ste naveli: "Gledajući unazad, smatram da

takva predaja nije normalna". Pa da ne gledamo unazad, pokušajte da se vratite u ono vreme, mi svedočimo o onom vremenu. U onom trenutku, da li diskusija na toj sednici je na vas ostvaljala neku situaciju da to nije normalno šta se traži?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Obzirom da je Vukovar slobodan, da ta Vlada zaseda, da ta Vlada želi da sudi, ja sam u to poverovao. Ali isto tako napominjem, ja nisam bio nadležno lice za bilo kakve pregovore s njima, ili da im obećam nekakve ustupke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Paniću, vi ste svedočili, stranica 63 transkripta od petka, da ste hteli da... da ste otišli na "Ovčaru", jer ste hteli da imate potpunu informaciju o tome šta sledi iza sednice Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitanje: da li ste vi pukovniku Mrkšiću preneli, po vama, potpunu informaciju o svemu onome o čemu ste imali informacije tog dana?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam mu preneo istinito, i verno dočarao ukupnu situaciju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Crtali ste mapu, onaj put za Negoslavce i skretanje ka "Ovčari". Da li se sećate od raskrsnice puta, da kažem, Vukovar – Negoslavci do hangara na "Ovčari", otprilike kol'ko je... kol'ko je to udaljeno, od same raskrsnice do hangara?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim kilometar i po, najviše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja nisam hteo u petak da prekinem gospodina Weinerja, pa sad želim da konstatujem, na stranici 14.466/17 postoji jedna baš numerička greška. On je rekao, svedok, da je bila razdaljina od sedam do osam metara, do ulaza u hangar, a tamo stoji 800 metara. Verovatno ste i vi primetili. Nije bilo razloga da se tad prekida. Pa sad... sad samo želim da tu ispravku konstatujem, jer mi ide po stranicama.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe vas je gospodin Weiner pitao na stranici 72 radnog transkripta od 10. novembra, odnosno, on je konstatovao da ste vi videli nasrtaje na autobus u kasarni. O tome ste svedočili. Da li je bilo nasrtaja na autobus... s...e, pošto ste rekli da ih je bilo tri, četiri, kad ste se vratili sa sednice Vlade?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Kada sam se vratio sa sednice Vlade u kasarnu, stajalo... stajala su dva ili tri autobusa. Pored njih je bilo policijsko obezbeđenje, i bilo je nekoliko starešina tu. Situacija je bila potpuno mirna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li, kada ste pošli na "Ovčaru", kad ste odlučili da svratite na "Ovčaru", da li ste imali kod sebe tada, vratite se u ono vreme, da li ste imali brigu šta će se desiti tim ljudima, ili idete, ono što ste malopre rekli, da dođete do informacije - da li su stigli organi vlasti? Pitanje je koji proizilazi iz onog što vas je gospodin Weiner pitao na kraju takođe – da li ste pretpostavljali da će ti ljudi biti pobijeni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja nisam mogao ni pomisliti, i ništa nije ukazivalo na to da može doći do nekakve osvete. Glavni motiv i cilj zbog čega sam išao na "Ovčaru" je

da vidim da li ta Vlada... da li je počela sa radom, i da bih tu informaciju kompletirao za mog komandanta po povratku na komandno mesto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli da ste znali kakvim snagama, to ste mi malopre isto potvrdili, kojim snagama raspolaže 80. motorizovana brigada tog dana. S obzirom na tadašnju situaciju, da li je po vama Vojnović kao komandant brigade, mogao tog dana slobodno da raspolaže sa svojim jedinicama u pogledu zadataka?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne samo Vojnović, nego ja smatram i tvrdim da je i komandir čete vojne policije mogao samostalno da pojača obezbeđenje. A pogotovo Vojnović je mogao da upotrebi bilo koju jedinicu, ako bi bilo potrebno da zaštiti ili interveniše u konkretnoj situaciji. On nije tog dana imao neki drugi zadatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li mu je za to bila potrebna bilo kakva saglasnost pukovnika Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije mu bila potrebna saglasnost pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak na privatnu sednicu, poštovani Sude?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo poznato, da li je 80. kragujeva... 80. motorizovana brigada imala svog organa bezbednosti? Da li znate možda i ko je, ako znate da je imala?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: 80. motorizovana brigada je imala svog organa bezbednosti, ali ja tog čoveka ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Onda neću dalje da vas pitam. Pitao vas je gospodin Weiner oko pukovnika Pavkovića, i rekao da ste vi prvi put pomenuli njega na beogradskom suđenju. Predočio vam je, da li znate da li je on tada imao neke zadatke. Ja bih molio da otvorite stranicu 74 beogradskog vašeg saslušanja?

ADVOKAT LUKIĆ: Za poštovani Sud i kolege iz Tužilaštva, to je stranica 77.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nemam taj materijal.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću pročitati sada...

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Nema problema.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Aha, evo dobićete sada. 74. stranica?

SVEDOK PANIĆ: U redu je. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću polako pročitati ovaj kratak deo, povodom onih pitanja koja vas je pitao gospodin Weiner. Tada vas je ispitivao optuženi Stanko Vujanović. Pitanje: "Da li ste tog dana videli Pavkovića?" Vi odgovarate: "Pavkovića?" Vujanović: "Da?" Vaš odgovor: "Da". Stanko Vujanović: "Šta je on imao? Kakav zadatak je on imao? Odgovor: "Pa imao je specifičan zadatak. On je bio u neku ruku savetnik tamo". Pitanje: "Kome?" Odgovor: "Mrkšiću. Kako bih objasnio njegovu ulogu? Evo, sada kada ste ga pomenuli, činjenica da je bio tamo i da je odradio mnoge poslove vojnički i profesionalno. Od predaje one jedinice, do transporta naroda, i predaje naroda, ko je hteo da ide. I pucali su na njega na prelazima nek... na prelaznim nekim mestima i tako dalje. On je tamo bio ispred kabineta, pošto je u to vreme bio u kabinetu saveznog sekretara". Vi ste otprilike tada dali neku ocenu da je Pavković bio neka vrsta savetnika gospodina Mrkšića. Ali, da li ste se u to vreme sećali da je on radio, s obzirom na ovo što ste svedočili, da je on radio na nekim stvarima vezano za, 'ajde da kažem, za narod u Vukovaru, prostim rečima?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam i pomenuo. On je bio od koristi tamo. I on je najviše radio na poslovima pregovaranjima, prihvatanja delegacija, upućivanja kolona naroda na određene pravce. Jednostavno, radio je jedan koristan posao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Meni je... meni je teško objasniti specifičnu ulogu, odnosno odnose.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste davali izjavu haškom Tužilaštvu u julu 2005. godine, da li su vam predstavnici Tužilaštva pokazali bilo koji dokument Evropske posmatračke misije (ECMM, European Community Monitoring Mission) koji sam vam ja pokazivao ovih dana u pripremi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam video nijedan akt. Video sam one... ona akta, odnosno, dokumenta koji se pominju u mom... u mojoj izjavi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo te akte koji su navedeni u izjavi?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. To mi je predočeno i to je i evidentirano.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike da kažete koliko vam je dokumenata, brojkom, pokazano u ta dva dana razgovora?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa možda desetak dokumenata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo da pređemo malo da razgovaramo o toj vašoj izjavi haškom Tužilaštvu. A i faktički, o onome što mene interesuje, onome što je tu navedeno, što ste potvrdili – da je Šljivanč... da ste rekli da je Šljivančanin imao tu komandnu funkciju u evakuaciji, pa ćemo i te članove pogledati. Pitanje: 'oćete časnom Sudu reći, vaša izjava haškom Tužilaštvu, da li je ona sled vašeg jednog neformalnog govora, ili je sled pitanja - odogovor, pitanje - odogovor, pitanje - odogovor? Kako je išla tehnika ove izjave... uzimanja ove izjave?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ovde nije bilo klasično – pitanje je to, odgovor - taj. U izjavi, može i da se vidi iz konačnog dokumenta, da se ne primećuju pitanja, ali ima stotinu odgovora. Pitanja je bilo, kol'ko se ja sećam, i tri puta više. I na osnovu nekih pitanja ili grupe pitanja, formiran je odgovor. Ja ne govorim engleski, meni je prevedeno. Ja sam to potpis'o, ta izjava stoji. I to je moj komentar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Uopšteno, ako se sećate, u okviru na primer jednog paragrafa, bilo kog paragrafa koji na primer, ima desetak rečenica, možete li se setiti koliko pitanja su vam postavljeno za sadržinu jednog paragrafa odgovora, uopšteno?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je, a... ako mogu ja slobodno da kažem, bilo je i nekih usmerenih pitanja... na ciljani odgovor.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Pogledajmo sada paragraf 69 koji ste gledali sa... i sa gospodinom Weinerom. Pročitaću prvu rečenicu polako: "Mrkšić nas je takođe obavestio na brifingu komande u Negoslavcima...". Sačekaću da nađete paragraf 69?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, našao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Mrkšić nas je takođe obavestio na brifingu komande u Negoslavcima 18. novembra..."

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Greška.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli, "... da će major Šljivančanin biti zadužen (to jest, komandovati) sa evakuacijom vukovarske bolnice 19. i 20. novembra 1991. godine". Po vašem sećanju, jeste vi tom prilikom rekli da reč "zadužen" vi tumačite kao u zagradi, "komandovati"? Da l' ste vi rekli da stoji u zagradi "komandovati"?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Kada se pogleda i original na engleskom, tu nisam ja ništa menjao, kada je trebalo uraditi ispravke i potpisati. Ja sam ovo prihvatio, ali mislim da ovo nije moja reč, da je ovo dodato, da je ovo zaključak autora, odnosno obrađivača teksta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, kad ste potpisivali, vi ste se složili, niste to prigovorili tada?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam prigovorio, jer mnogo sam ispravki radio, i ja mislim da, već pri kraju vidite kako je sve manje i manje ispravki.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Paragraf 72. Opet samo jednu rečenicu, čitali smo čitave delove: "Ovo je podrazumevalo da je Šljivančanin mogao izdavati naredbe vojnoj policiji ili bilo kojoj drugoj jedinici koja je učestvovala u operaciji". Paragraf 73, pre mog sledećeg pitanja. To vam je takođe Weiner pokazivao: "Ne znam da li je Šljivančanin izdavao konkretne naredbe, usmene ili pismene za operaciju sprovođenja evakuacije. Mora da je izdavao naredbe vojnoj policiji". Jeste vi čuli da je Šljivančanin tog dana izdavao naređenja vojnoj policiji? Da l' vam je to bilo ko rekao?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo i... ja sad ponovo nikad ne bih ovo izjavio. I... mislim da je bilo sugestivno pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U paragrafu 72...

TUŽILAC WEINER: Ovo je nagađanje, časni Sude. Ulažem prigovor na to.

SUDIJA PARKER: Pitanje je sasvim prikladno. U odgovoru možda ima nagađanja koja će uticati na samu težinu odgovora, gospodine Weiner. Nastavite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vratću se još na tu izjavu. Gospodine Paniću, teza Tužilaštva iz Optužnice i ovde kroz pitanja je da je pukovnik Mrkšić preneo na Šljivančanina komandna ovlašćenja u pogledu komandovanja evakuacije bolnice. Ja ću vas sad pitati pitanja vezano za činjenice i faktičko stanje tog dana. Da li ste vi, kada ste videli autobus iz bolnice u kasarni, koji je bio, da tako kažem, ugrožen, da li ste o tome obavestili Mrkšića ili Šljivančanina?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam o tome obavestio komandanta Mrkšića, a naredio sam Lukiću i Predojeviću da udalje nepozvana lica i obezbede autobus.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste o odluci Vlade o preuzimanju ingerencija nad tim licima u bolnici, obavestili Mrkšića ili Šljivančanina?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja sam izvestio pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pitanje na stranici 70, red 18., ja nisam rekao "u bolnici" nego "nakon sastanka Vlade" i vi ste dali odgovor. Da li ste gospodine Paniću, kada vas je pukovnik Mrkšić uputio da odete na sednicu Vlade i penesete ono što ste pričali, da li ste o tome obavestili Šljivančanina?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nisam. Ja nisam imam kontakt sa Šljivančaninom... tek do nekih večernjih časova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A jeste ga uveče kad ste ga videli, o tome obavestili?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste došli sa "Ovčare", da li ste o onome šta ste videli informisali Mrkšića ili Šljivančanina?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa normalno, komandanta Mrkšića. Njega sam izvestio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad kažete "normalno", a ja vas pitam: a što niste obavestili Šljivančanina, ako je on komandant evakuacije?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa očigledno da Šljivančanin nije komandant. Komandant je Mrkšić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste bili upoznati tog dana, možda kasnije, i da li ste čuli, dobili informaciju da su tog dana kod Mrkšića išli pukovnici iz Uprave bezbednosti, vezano za svoju zabrinutost tih ljudi u kasarni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne znam za tu informaciju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je tog dana Šušić, tada kapetan prve klase, zvao Mrkšića da se konsultuje oko obezbeđenja u kasarni, a bio prethodno, kako

ste rekli, prisutan na komandnom mestu kada je ugovarana evakuacija? Da li ste to čuli možda?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da. Meni je poznato da je i Šušić koji je bio u kasarni, da je imao razgovor vezan na ovu temu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, s obzirom da ste bili kasnije u komandi u Negoslavcima tog dana, da se bilo ko tog dana obraćao Šljivančaninu u vezi zahteva civilnih vlasti ili u poglednu ugroženosti ovih lica, tog dana?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato ništa.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li na ekran da stavimo dokazni predmet 419?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo su vam pokazivali, ja mislim kolega Vasić. Ako može malo više samo da se podigne? To je, Vasić vam je pokazivao, regulisanje pitanja dnevnih aktivnosti od 20. novembra. I faktički, jedini pismeni dokument, kao naređenje, gde se pominje i evakuacija. Pitanje: U ovom dokumentu gospodine Paniću...

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može malo da se podigne samo, da gospodin Panić vidi sadržinu dokumenta?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U ovom dokumentu, da li se tu pominje bilo koji zadatak bilo kog organa komande, ili roda, ili službe, van delokruga nadležnosti, van funkcionalne nadležnosti bilo koga u komandi Operativne grupe Jug?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja smatram da je ovo naređenje korektno, i ne izlazi iz okvira propisanog.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se bilo gde ovde pominje da se prenosi nadležnost na bilo koga, sa bilo koga?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ja ne vidim iz ovog naređenja to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je po vama gospodine Paniću 20. novembra, da li su izveštaji potčinjenih jedinica, a pre svega mislim na vojnu policiju, da li su išli... prema kome su išli oni?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Svi izveštaji iz bataljona i jurišnih odreda išli su na komandno mesto... brigade, odnosno operativne grupe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Paniću, vi ste dali, kol'ko sam ja izbrojao, a verovatno i vi, pet izjava raznim organima u vezi "Ovčare". Haškom Tužilaštvu ste svedočili dva dana, odnosno davali izjavu dan... dva dana. Dali ste prethodno izjavu Vojnom sudu još 1998. godine, onu kratku izjavu Upravi bezbednosti, i svedočili ste skoro ceo dan na beogradskom suđenju, na *Beogradskoj Ovčari*, kako mi to go... kažemo?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da, peti put, odnosno jedan od tih pet puta, pet iskaza je i tužiocu u Novom Sadu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imali ste ovih dana priliku da detaljno pogledate sve vaše izjave?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste bilo kome, bilo kada, a pričali ste o "Ovčari", pomenuli da je Šljivančanin komandovao evakuacijom bolnice ? Da li se sećate, kad ste čitali ove izjave ovih dana?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Pa nisam. Nisam, i... ja bih zaobišao istinu ako bi rekao da je on komandovao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo ja završavam, a postaviću vam još jedno pitanje kroz tri pitanja. Vama je gospodin Vasić na kraju svog ispitivanja predočio da ste vi ovde došli da ne govorite istinu, da bi prikriili svoju odgovornost. I vi ste tada dali odgovor koji meni još uvek odzvanja. Isto vam je rekao gospodin Weiner na kraju svog unakrsnog ispitivanja, tvrdeći da vi ovde prikrivate istinu. Pitanje: da li ste vi gospodine Paniću bili u ranijem periodu potencijalni svo... svedok Odbrane gospodina Mrkšića?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas je haško Tužilaštvo obavestilo da žele da vi svedočite kao svedok Tužilaštva na ovom postupku u Hagu?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa da li su vas oni doveli ovde?

SVEDOK PANIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam došao ovde posle susreta sa vama, a želeći da svedočim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vam zahvaljujem, gospodine Paniću.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja više nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Paniću, biće vam drago da čujete da je ovim završeno vaše svedočenje i da vam se neće postavljati dodatna pitanja. Sada ste slobodni da se vratite svojim drugim poslovima. Pretresno veće vam se zahvaljuje na prisustvu ovde kao i na pomoći koju ste nam pružili. Poslužitelj će vam pomoći pri izlasku iz sudnice. Hvala vam.

SVEDOK PANIĆ: Hvala i vama što ste mi omogućili da svedočim pred ovim Pretresnim većem.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, da li ste spremni da nastavite?

ADVOKAT LUKIĆ: Imamo spremnog sledećeg svedoka. Ali bih iskoristio momenat sada da pokrenem pitanje koje sam najavio na početku. Moraću da vam uzmem pet minuta vremena. Evo o čemu se radi, poštovani Sude. Kada ste doneli odluku o mogućnosti da Tužilaštvo uzima intervjuje svedoka Odbrane, nakon toga, mi smo shvatili tu odluku u pravcu da zaista onako kako piše u odluci, vi dođete do... Tužilaštvo dođe do onoga što ima pravo u postupku. Tokom prethodnog perioda, ono što ja znam, gospodin Moore je u Beogradu razgovarao sa dva svedoka Odbrane Šljivančanina. A dva svedoka, koja su došla po pozivu, su vraćena. Tako su oni meni rekli. To je bilo pre mesec, mesec i po dana. I ja sam tom prilikom takođe bio u Beogradu. Ja sam tad zaista očekivao da će Tužilaštvo, imajući u vidu da oni imaju kancelariju u Beogradu, tamo stupiti u kontakt i razgovarati sa svedocima Odbrane. Čak sam molio gospodina Moorea da me obavesti ranije, da ja organizujem da, ako je moguće neko od... iz mog tima bude prisutan prilikom tih intervjuja. Ja sam već i u postupku odbrane gospodina Radića uočio da Tužilaštvo, kad svedoci dođu ovde u Hag, želi s njima da razgovara; i tu su bili kontakti. Meni se gospodin Moore u četvrtak pismeno, a u petak ujutro usmeno obratio, sa željom da obavi intervju sa gospodinom Koricom, koji je u međuvremenu došao, i gospodinom Simićem, koji je takođe stigao. Mi smo ugovorili da taj intervju bude danas u 11.00 pre podne sa gospodinom Koricom, a u 12.00 da će biti sa Simićem. I gospodin Moore mi je rekao da će taj intervju trajati oko 45 minuta - sat vremena, sa svakim od njih. Ja sam odma' njemu rekao da bih ja želeo da budem prisutan prilikom intervjuja gospodina Korice i gospodina Simića, i on to nije ni odobrio, ni demantovao, da tako kažem. Ali sam ja s'vatio da nema ništa sporno u tome da ja kao branilac budem prisutan. Danas, kada sam doveo gospodina Koricu, i kada smo seli na sastanak, gde je bio i prevodilac, i sve ono kako inače ide procedura Tužilaštva, gospodin Moore je pitao svedoka Koricu, da li bi on bio saglasan da on daje tu izjavu bez mog prisustva. Ja sam insistirao da znam koji je razlog zašto ja smetam da sedim tu. Gospodin Moore je to obrazložio činjenicom da ni on nije bio prisutan kada sam ja uzimao... obavljao razgovore, 'ajde da kažem, sa tim svedokom, i da je to načelo ravnopravnosti strana. I ja sam, pošto je gospodin Korica... nije osporio činjenicu da može i bez mene da da izjavu, ja sam napustio taj intervju. Ja lično, pod jedan, mislim da zaista uzimanje izjava dan ili dva pred ulazak svedoka u sudnicu, neposredno sigurno ne, ali posredni način kod tih lica koji ovde dolaze kao svedoci, ostavlja neke tragove. Tako ću da budem blag. Ne govorim o pritisku, ali govorim da je zaista dan pred ulazak u sudnicu, da se obavlja razgovor bez prisustva branioca, to smatram činjenicom koja ipak treba da se po... posmatra u svetlu toga zašto ti ljudi dolaze ovde. Ali ono drugo što... što je moj razlog bio prisustva tome, i tražeći da prisustvujem tome... Sa gospodinom Koricom je vođen razgovor, kol'ko sam ja primetio, oko dva sata. Simića nisu ni intervjuisali danas. Jedina stvar je stvar proste tehničke prirode. Mi moramo od Tužilaštva da dobijemo sad taj intervju, da ga pročitamo, i da proanaliziramo sa svedokom pre njegovog svedočenja. Ja ne mogu da dozvolim da svedok Odbrane uđe da svedoči, a da ja s njim nisam proanalizirao njegovu izjavu haškom Tužilaštvu. I plašim se, ako se ovako nastavi, i pored toga što ja mislim da sam morao da budem prisutan, i da uopšte gospodin Moore nije trebao da pokreće tu temu, baš zbog ovih razloga, ja ću biti prinuđen da insistiram kod Pretresnog veća da se odloži saslušanje svedoka, dok ja s njim na miru ne proanaliziram nešto što sad evo, predstavlja verovatno dva sata razgovora i poveći transkript. Ja ovom Sudu želim da

ispunim svoju.... našu obavezu i želju gospodina Šljivančanina da završimo 8. decembra. Ako ovako sad krenemo, i ako ja ne dobijem večeras taj transkript, pa sutra moram celo pre podne s njim da radim to, a usput sam dobio danas listu od 85 dokumenata, koje oni hoće da pokažu Korici, danas. Onda ja dovodim sebe u situaciju da zaista ne mogu da radim ono što sam želeo. Mislim da to nije smešno, gospodine Moore što pričam. To je vrlo ozbiljna tema. Mene bar strašno pogađa. Tužilaštvo je imalo dva meseca i svoje... svoj tim u Beogradu. I sada 'oće dan pred ulazak u sudnicu da obavljaju razgovor sa svedokom. Ja sam to morao da vas upoznam. Ako dođe do situacije da ja ne mogu da sa svedokom prođem to što je on pričao sa tužiocem, ja onda moram da tražim da se odloži suđenje. Ja to uopšte ne želim.

SUDIJA PARKER: Hvala lepo gospodine Lukiću. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Bili smo u septembru u Beogradu zbog razgovora sa četiri svedoka, između ostalog i sa gospodinom Koricom. Tražili smo razgovor sa njim, ali nismo bili u mogućnosti da u septembru obavimo taj razgovor. Gospodin Korica je ovde od sredu. Prvi put nam je postao dostupan danas. Moj uvaženi kolega je jako dobro znao da želimo da sa njim razgovaramo, i to je bila jedina mogućnost koja nam je stavljena na raspolaganje. Tri prethodna dana prošle nedelje je moj uvaženi kolega razgovarao sa gospodinom Koricom, kako mi je on sam i rekao; počeo je prošle nedelje. Ja sam ispoštovao odluku Pretresnog veća i nisam se Sudu uopšte žalio zbog toga što nisam imao pristup svedoku do danas. Moj uvaženi kolega je u pravu da sam pitao gospodina Koricu da li je voljan da sa nama razgovara bez prisustva gospodina Lukića. I to je bila odluka gospodina Korice. Sve je snimljeno. Moj uvaženi kolega je bio tamo kada je to urađeno. On je bio prvih 15 do 20 minuta prisutan. Postoji i audio snimak snimljen u formatu koji omogućava mom uvaženom kolegi da presluša ono što je rečeno. Ja se nadam da ćemo večeras moći da počnemo da saslušavamo svedoka, ali raspored pojavljivanja svedoka ne zavisi sada od nas, nego od Odbrane. I što se tiče još jedne stvari, za šta se plašim da ne razumem baš dobro. Radi se o dvojici svedoka koje smo mi odbili, a ja uveravam Pretresno veće da, koliko ja znam, nijedan svedok nije vraćen sa moje strane. Sasvim suprotno. Ja sam bio u Beogradu da razgovaram sa svedocima, ne samo sa gospodinom Koricom, nego i sa nekim drugim svedocima, i u vezi sa Radićevim predmetom. Ali, ja to nisam bio u mogućnosti da uradim, o čemu je Pretresno veće obavesteno. Dakle, moj kolega nema pravo kada ovako reaguje, jer mi apsolutno nismo imali pristup svedoku ni u sredu, četvrtak i petak pre vikenda. Moj uvaženi kolega je razgovarao sa gospodinom Koricom tri dana. On je razgovarao s gospodinom Koricom tri dana. Ja sam samo mogao da čekam da se to završi, i ništa više od toga.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore... Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Meni se gospodin... čovek je doputovao u sredu, čovek ima 70 godina. Meni se obratio gospodin Moore, znači u četvrtak popodne podneskom, i u petak ujutru - da vodi razgovor s njim. Onda smo se obojica složili da to bude ponedeljak, sat vremena, u periodu između 11.00 i 12.00, u mom prisustvu. Ceo problem je u tome što ja zaista ne vidim razlog da branilac ne sedi u toku... u prisustvu svedoka, sada kada nam svedok dan za danom ulazi u sudnicu. Ja zaista to... to je sporno, poštovani Sude. Da sam

bio prisutan, mogao sam da hvatam beleške. Ne bi tražio ni audio zapis, ni ništa, i mogao bih sa svedokom da posle toga razgovaram. *Mail* koji sam ja dobio od Tužilaštva je da oni hoće da se vide s Koricom u ponedeljak ujutru. To sam ja od njih dobio. I ono što treba da predstavlja fer odnos... zaista, uopšte ne vidim sporno da... zašto gospodin Moore sumnja da ja sedim i tu da hvatam beleške i ne tražim audio zapis. To je ono što mene čudi da je uopšte pokrenuta ta ideja - da ja ne sedim dok svedok Odbrane daje njima intervju, da budem prisutan. Ja zaista sam u tom smislu bio začuđen.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mogu li samo da ispravim nešto, a možda je to samo previd od strane mog uvaženog kolege. Mi smo tražili što se ovoga tiče, prvi put 3. novembra pismenim putem, pošto smo to tražili još u septembru.

ADVOKAT LUKIĆ: Da ne preterujemo sa stavovima. Ja imam upisano da je 10. novembar. Ali mislim da je to najmanje bitno, časni Sude. Bitno je da stvarno smo tehnički mogli jednu stvar vrlo lako da rešimo.

SUDIJA PARKER: Hvala lepo.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Na svedoku je da li želi da mu se u postupku ova ili ona strana obrati da razgovara sa njim i da odluči da li je spreman da razgovara sa jednom u odsustvu druge strane, ako mogu da se ograničim na Tužilaštvo i Odbranu. To je pravilo koje važi za svakog svedoka i važiće za sve preostale svedoke koji će pozvati gospodin Lukića, a sa kojima će Tužilaštvo možda želeti da razgovara. Ako je tačno da je Tužilaštvo želelo da razgovara sa svedokom nekoliko dana pre nego što svedok treba da počne da svedoči, a svedok nije dostupan, iako se nalazi ovde, bojim se onda da u ovakvom tipu suđenja kao što je ovo, odlaganje ne ide u prilog poziciji gospodina Lukića. Isto bi moglo da se primeni i na drugu stranu u slučaju kada gospodin Lukić ne bi mogao da ima pristup nekom svedoku Tužilaštva. Prema tome, jasno je da advokati ubuduće moraju da pripaze na potrebu da se sa svedocima razgovara i da preduzmu potrebne mere da omoguće da svedoci budu dostupni, i to u razumnom vremenu pre svedočenja, a sve kako bi izbegli da bilo šta ide na štetu gospodina Lukića ili da naprosto ne bi gubili vreme na ovom suđenju. S obzirom na situaciju kakvu imamo sada u ovom slučaju, spremni smo da uvažimo činjenicu da nisu namerno stvarane poteškoće u smislu onemogućavanja svedoka i da je to promaklo pažnji gospodina Lukića. Zbog toga, ako bude potrebno, nećemo da nastavimo sa raspravom večeras, nego ćemo da nastavimo sutra u predviđeno vreme, u 14.15 časova. Ali to nije stav koji ćemo i ubuduće da zauzmemo u vezi drugih svedoka, ako se slična situacija ponovi. Dakle, lopta je u vašem terenu, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, to nije... pošto je nama na rasporedu sada svedok Simić, znači, nije za sad problem da počne svedočenje gospodina Simića, a ja se nadam da ću dobiti ovaj transkript za Koricu koji je sledeći svedok. Tako da to nije razlog da mi odlažemo suđenje. Ja ne znam, kolega Bulatović će ispitivati Simića, ali... ja mislim da bismo mi mogli da počnemo sada već sa gospodinom Simićem, da iskoristimo i ovo

vreme, zato što smo ipak sa gospodinom Panićem bili dosta dugo. A ako ja dobijem, kako mi je gospodin Moore obećao, ujutru transkript, i ako to prođem sa Koricom, onda neće biti problema da budemo konstantno u hodu. To je ono što ja stvarno želim.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Gospodin Moore je obećao audio snimak a ne transkript, samo da ne bi opet došlo do nesporazuma. Molim da se uvede svedok gospodin Simić.

svedok Milivoje Simić

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobro veče. Molim vas da pročitate naglas svečanu izjavu sa kartice koju ste sada dobili, gospodine Simiću?

SVEDOK SIMIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala lepo. Izvolite, sedite. Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan i dobro veče svima u sudnici.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Simiću.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo, malo ste se načekali. Danas ste imali malo problema, jer ste došli na jedan intervju koji... sa tužiocem, koji nije obavljen. Ali moram da vam prenesem da se gospodin Moore izvinuo, tako da prihvatite to njegovo izvinjenje.

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, da li ćete nam reći vaše puno ime i prezime i datum rođenja?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Milivoje Simić, 15. novembra 1959. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li možete gospodine Simiću Pretresnom veću i nama reći koji čin imate, i da li ste još uvek aktivno vojno lice, i na kom... na kojoj se dužnosti nalazite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja sam još uvek u aktivnoj službi Vojske Srbije, po činu sam pukovnik, a nalazim se na dužnosti komandant 46. logističke brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, ja bih vas samo molio malo lakše da govorite zbog prevodilaca, jer se transkript prevodi, transkriptuje se na engleski jezik, tako da malo morate sačekati moje pitanje, pa kad završim pitanje, nakon toga par sekundi počnite sa vašim odgovorom i što lakše, da bi se to verno prenelo.
SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da ste vojnu karijeru započeli, gospodine Simiću, 1982. godine, kada ste završili Vojnu akademiju kopnene vojske?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Jedno vreme ste radili u Skoplju. To je glavni grad jedne od članica tadašnje federacije SFRJ, sada Bivše jugoslovenske Republike Makedonije, je li tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, u periodu od 1987. do 1990. godine, gde ste radili? Da li ste bili na službi u Vojnoj akademiji kopnene vojske?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od 1987. do 1990. godine bio sam na dužnosti komandira pitomačkog voda u Vojnoj akademiji kopnene vojske.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. 1990. godine, prema podacima koje ste mi dali, u avgustu mesecu ste prekomandovani u Gardijsku motorizovanu brigadu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I to na dužnost pomoćnika za moral u Drugom bataljonu vojne policije?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1991. godine, prema istim podacima, primili ste dužnost zamenika komandanta bataljona, i tu ste bili na toj dužnosti i za vreme dešavanja u Vukovaru jedno vreme, 1991. godine?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prema podacima dalje, od 1993. godine do 1995. godine, na kojim ste dužnostima bili?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od 1993.....

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Do 1995. godine?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR:... do 1995. godine obavljao sam dužnost komandanta bataljona vojne policije. Prvo je to bilo u 46. puku za obezbeđenje, a kasnije, njegovim rasformiranjem i formiranjem 46. zaštitne motorizovane brigade, godinu dana sam proveo na toj dužnosti u toj brigadi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, vi ste završili i Komandno-štabnu akademiju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Nakon... od... sa dužnosti komandanta bataljona 1996. godine sam otišao u Komandno-štabnu akademiju i istu završio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 2001. godine ste završili školu narodne... narodne odbrane, je l' tako?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, 2001. godine sam završio školu nacionalne odbrane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nacionalne odbrane, pardon...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... izvinjavam se. I 2002. godine ste preuzeli dužnost ovu o kojoj ste govorili, gde se i sada...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da, sada se...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... nalazite?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U početku je to bila 46. zaštitna motorizovana brigada, a te iste 2002. godine je preformirana i preimenovana u 46. logističku brigadu. I sada sam na toj istoj dužnosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ponovo vas molim, gospodine Simiću...

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... malo lakše. Dobro. Kao što smo čuli malopre, kada ste davali ove podatke, vi ste 1991. godine se znači nalazili na mestu, dužnosti zamenika komandanta bataljona, je l' tako? Drugog bataljona vojne policije. A prema podacima kojima raspolažemo, sve vreme niste bili na toj dužnosti. Pa bi vas molio da objasnite Pretresnom veću vaš odlazak za Vu... Vukovar, i u vreme ovih spornih dešavanja, odnosno, za nas interesantnih, relevantnih dana, a to su 19. i 20. novembar 1991. godine, na kojoj ste se dužnosti nalazili, i kako ste došli na tu dužnost?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, moj bataljon, Drugi bataljon vojne policije je došao u rejon Vukovara kad i sve ostale... ostali sastavi Gardijske motorizovane brigade, znači 30. septembra 1991. godine. U početku, ja sam obavljao tu dužnost na kojoj sam inače formacijski bio postavljen, zamenik komandanta bataljona vojne policije, ali se nakon jedno desetak dana razboleo komandir Četvrte čete vojne policije, poručnik Paldum Esad. I po naređenju komandanta bataljona, kapetana prve klase Paunović Radoja, ja sam primio dužnost komandira Četvrte čete. Od tada, pa do 24. novembra, to jest do povratka u Beograd, ja sam obavljao dužnost komandira Četvrte čete.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Simiću. Recite mi, da li ste sa vašom četom bili uključeni u borbena dejstva? I ako jeste, da li ste bili u okviru neke formacije, ili ste samostalno?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U vreme kada sam primio dužnost komandira Četvrte čete vojne policije, ta četa je bila prepočinjena oklopnom bataljonu Gardijske brigade, i bila je locirana na poljoprivrednom gazdinstvu "Ovčara". Tu, u tom rejonu, proveo sam jedno pet, šest dana, tako otprilike, a nakon toga, četa je prebačena u rejon Vukovara, gde

je jedno vreme bila u sastavu rezerve brigade. Nakon toga, mislim da smo tu proveli jedno tri dana, četa je prepočinjena komandantu Drugog jurišnog odreda, potpukovniku Lukiću. I negde do 17., 18. novembra, ne mogu sad tačno da se setim kada je doneta naredba o rasformiranju jurišnih odreda, četa je ponovo ušla u sastav Drugog bataljona vojne policije. I od tada potčinjena komandantu bataljona vojne policije, Drugog bataljona vojne policije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste bili u sastavu Drugog jurišnog odreda, ko vam je bio pretpostavljeni?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Kada sam bio u sastvu Drugog jurišnog odreda, pretpostavljeni mi... mi je bio potpukovnik Lukić, komandant Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To stanje traje, kako rekoste, ne sećate se, 17. ili 18., kada se vraćate u matični sastav Drugog bataljona vojne policije. I od 17. jedanaestog, ko vam je pretpostavljeni? 17. ili 18.?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od momenta rasformiranja jurišnih odreda, već sam rekao, pretpostavljeni mi je komandant Drugog bataljona vojne policije, kapetan prve klase, Paunović Radoje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od koga primete naređenja za izvršenje zadataka?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Mislite tada, kad... kada sam se vratio u sastav?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 17., da, da, od 17....

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... govorimo o tom periodu?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Od 17. pa nadalje, zadatke mi je izdavao komandant bataljona kapetan Paunović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste u periodu, od momenta kada ste se vratili u matični sastav svoje jedinice Drugog bat... Drugi bataljon vojne policije, primali naređenje od bilo koga drugog, osim od komandanta bataljona Paunovića?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ne. Naređenja sam dobijao isključivo od komandanta bataljona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, mislim da nije sporno, ovde svi imamo jedan datum, kao dan kada je Vukovar oslobođen, kako se posmatra iz jedne perspektive, ili kako drugi kažu, kada je okupiran, a to je 18. novembar. Da li se sećate tog datuma, kao datuma o kome ste saznali šta se desilo u Vukovaru 18. jedanaestog?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, tog dana smo svi znali da su se hrvatske paravojne snage predale.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da l' se sećate, da li ste imali... Te snage su se predale na Mitnici, pa ću vas ja pitati nešto drugo. Da li se sećate, da li ste

imali 19. jedanaestog bilo kakav zadatak u rejonu: Vodotornja, Mitnice? I ako jeste, da l' se sećate o kom se zadatku radi? Da vam ja ne bih postavljao svaki čas pitanja, znači, pokušaću ovako, o kom se zadatku radi, ko vam je izdao taj zadatak, i da li ste bili na izvršenju tog zadatka?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ja se sada ne sećam tačno da li je to bilo 18. uveče ili 19. ujutru, od komandanta bataljona dobio sam zadatak da sa Četvrtom četom vojne policije izvršim pretres jednog dela naselja Mitnica. Pravca se sada ne sećam tačno, ali znam da smo krenuli iz Dalmatinske ulice. Cilj tog pretresa je bio, pre svega, ustanoviti da li još uvek ima zaostalih, ostavljenih pojedinaca ili grupa, pripadnika hrvatskih paravojnih jedinica; a drugi primarni cilj je bio, pomoći civilnom stanovništvu... stanovništvu u... upućivanju u sabirni centar. Mislim da je... da je to bilo u "Velepromet"-u. To je prvobitni zadatak koji sam dobio od komandanta bataljona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Simiću, u vreme tokom izvršenja tog zadatka, eventualno dobili neki drugi zadatak? I ako jeste, od koga i kakav?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: U toku izvršenja pretresa, radio vezom sam dobio zadatak od komandanta bataljona - da prekinem sa pretresom i da četvu dovedem u rejon bolnice u Vukovaru, gde će mi kasnije biti izdati zadaci za dalji rad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste postupili po tom naređenju?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sa vašom četom došli do bolnice u Vukovaru 19. jedanaestog 1991. godine? I ako jeste, da l' se sećate, kol'ko je to sati bilo?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Naravno da sam postupio po naređenju svog pretpostavljenog. I koliko se ja sećam, negde oko 14.00 sati sam stigao u rejon bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Simiću, toga 19. jedanaestog, oko 14.00 časova, kada ste došli u rejon bolnice, da li se sećate kol'ko je bilo vojnika u vašoj četi?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Sada se tačno sećam tog broja, jer je brojno stanje od početnog, koje je bilo preko stotinu ljudi, svedeno na samo 48 ljudi, zajedno sa mnom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A koji su razlozi što je brojno stanje sa preko stotinu ljudi, kol'ko ste imali, kol'ko razumem, na početku, kada ste došli u Vukovar, svedeno na brojku od 48?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Ima više razloga. Ja ću nabrojati samo pojedine: pogibije, povrede, bolesti, otpust rezervnog sastava. Zatim, s obzirom da je tada JNA bila višenacionalna, i u četi je bilo pripadnika raznih nacionalnosti, u jednom periodu se znatno povećao broj pristiglih... pristiglih telegrama vojnicima, gde im se saopštavalo da su im umrli: otac, majka, neko od bliskih. Mi smo ih na osnovu tih telegrama puštali kući, ali se oni posle toga više nisu vraćali u jedinicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kada ste već pomenuli taj višenacionalni sastav, da li je bilo Hrvata, pripadnika hrvatske nacije u redovima čete, Četvrtе čete Drugog bataljona vojne policije u kome... čiji... gde ste vi bili komandir?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je Hrvata. Evo mogu da vam kažem da je moj najbolji vojnik u toj četi bio Hrvat. Neću da spominjem ime, zbog njegove bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bio to jedini ili je bilo još?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Pa, bilo je više Hrvata. Prvi vojnik u bataljonu koji nam je poginuo bio je desetar, isto Hrvat. Bilo je znači više i Hrvata, i Muslimana, i Makedonaca. Naravno, pored Srba i Crnogoraca.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pitaću vas gospodine Simiću, da li su pripadnici tih drugih nacija i narodnosti učestvovali aktivno u borbenim dejstvima, pri čemu mislim i na Hrvate, i na Muslimane, i na Makedonce?

SVEDOK SIMIĆ – ODGOVOR: Da. Ravnopravno sa ostalim pripadnicima čete.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih sada prešao na ove dane koji su nam bitni, na ova dešavanja posle ovog nadam se ne opširnog uvoda. Ali mislim ovaj, da nemamo vremena, pa mislim da je najbolje da napravimo pauzu, odnosno prekinemo do sutra?

SUDIJA PARKER: Da, zaista nam je isteklo vreme gospodine Bulatoviću, i sada prekidamo raspravu do sutra. Nastavljamo u 14.15 časova.

